

Nya Testamentet

Reformationsbibeln*

Svenska Reformationsbibelsällskapets

översättning av

Textus Receptus

från 1894

samt revidering av

Karl XII:s Kyrkobibel

från 1703

*Fotnoter borttagna och svenska tilläggsord

är ej kursiverade, samt inga versnummer

SVENSKA
REFORMATIONS
BIBELSÄLLSKAPET

Matteusevangeliet	4	Matteusevangeliet 10 . . .	31
Matteusevangeliet 1	4	Matteusevangeliet 11 . . .	35
Matteusevangeliet 2	6	Matteusevangeliet 12 . . .	38
Matteusevangeliet 3	9	Matteusevangeliet 13 . . .	43
Matteusevangeliet 4	11	Matteusevangeliet 14 . . .	49
Matteusevangeliet 5	13	Matteusevangeliet 15 . . .	52
Matteusevangeliet 6	18	Matteusevangeliet 16 . . .	55
Matteusevangeliet 7	21	Matteusevangeliet 17 . . .	58
Matteusevangeliet 8	24	Matteusevangeliet 18 . . .	61
Matteusevangeliet 9	27		

Matteusevangeliet 19 . . .	65
Matteusevangeliet 20 . . .	68
Matteusevangeliet 21 . . .	72
Matteusevangeliet 22 . . .	77
Matteusevangeliet 23 . . .	80
Matteusevangeliet 24 . . .	84
Matteusevangeliet 25 . . .	89
Matteusevangeliet 26 . . .	93
Matteusevangeliet 27 . . .	100
Matteusevangeliet 28 . . .	106
Amos 1	108
Amos 2	110
Amos 3	112
Amos 4	114
Amos 5	117
Amos 6	119
Amos 7	121
Amos 8	124
Amos 9	125

Mattusevangeliet 1

Detta är boken om Jesu Kristi, Davids sons, Abrahams sons, släkttavla. Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Juda och hans bröder. Juda födde Peres och Sera med Tamar, Peres födde Hesron, Hesron födde Ram. Ram födde Amminadab, Amminadab födde Naheson, Naheson födde Salmon. Salmon födde Boas med Rahab, Boas födde Obed med Rut, Obed födde Isai. Isai födde kung David, kung David födde Salomo med Urias hustru. Salomo födde Rehabeam, Rehabeam födde Abia, Abia födde Asa. Asa födde Josafat, Josafat födde Joram, Joram födde Ussia. Ussia födde Jotam, Jotam födde Ahas, Ahas födde Hiskia. Hiskia födde Manasse, Manasse födde Amon, Amon födde Josia. Josia födde Jekonja och hans bröder, vid tiden för den babyloniska fångenskapen. Och efter den babyloniska fångenskapen födde Jekonja Sealtiel, Sealtiel födde Serubbabel. Serubbabel födde Abihud, Abihud födde Eljakim, Eljakim födde Assur. Assur födde Sadok, Sadok födde

Jakim, Jakim födde Eliud. Eliud födde Eleasar, Eleasar födde Mattan, Mattan födde Jakob. Jakob födde Josef, Marias man, och av henne föddes Jesus, som kallas Kristus. Så är alla släktled från Abraham intill David fjorton led och från David till den babyloniska fångenskapen fjorton led och från den babyloniska fångenskapen intill Kristus fjorton led. Med Jesu Kristi födelse gick det till så: När Maria, hans mor, var trolovad med Josef, visade det sig innan de hade kommit tillsammans, att hon var havande genom den Helige Ande. Men Josef, hennes man, som var rättfärdig och inte ville utsätta henne för vanära, tänkte i hemlighet skilja sig från henne. Men när han funderade över detta, se, då uppenbarade sig en Herrens ängel för honom i en dröm och sa: Josef, Davids son, frukta inte att ta Maria, din hustru, till dig, för barnet i henne har blivit till genom den Helige Ande. Och hon ska föda en Son, och du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder. Och allt detta hände för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten, som sa: Se, jungfrun ska bli havande och föda en Son, och de ska ge honom namnet Emmanuel, vilket betyder:

Gud med oss. När Josef vaknade upp ur sömnen, gjorde han som Herrens ängel hade befallt honom, och tog sin hustru till sig, men rörde henne inte, förrän hon hade fött sin Son, den förstfödde, och han gav honom namnet Jesus.

Tillbaka

Matteusevangeliet 2

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen i kung Herodes dagar, se, då kom vise män från Östern till Jerusalem, och sa: Var är judarnas nyfödde Konung? Vi har nämligen sett hans stjärna i östern och har kommit för att tillbe honom. När kung Herodes hörde det, blev han förskräckt, och hela Jerusalem med honom, och när han hade kallat samman folkets alla överstepräster och skriftlärdar, frågade han ut dem, var Kristus skulle födas. Då svarade de honom: I Betlehem i Judeen, för så är skrivet genom profeten: Och du Betlehem i Juda land är inte alls den minste bland Juda furstar, för från dig

ska det komma en Furste, som ska vara en Herde för mitt folk Israel. Då kallade Herodes i hemlighet på de vise männen och förhörde dem noga om tiden då stjärnan hade visat sig. Sedan skickade han dem till Betlehem och sa: Res dit och forska noga efter barnet, och när ni har funnit honom, underrätta mig, så att också jag kan komma och tillbe honom. När de hade hört kungen, begav de sig iväg. Och se, stjärnan som de hade sett i öster gick före dem, tills den stannade över den plats där barnet var. När de såg stjärnan, uppfylldes de av mycket stor glädje. Och när de hade kommit in i huset såg de barnet med Maria, hans mor, och de föll ner och tillbad honom och öppnade sina skatter och bar fram gåvor åt honom: guld, rökelse och myrra. Och sedan de i en dröm hade blivit varnade av Gud att de inte skulle återvända till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land. När de hade gett sig av, se, då uppenbarade sig i en dröm en Herrens ängel för Josef och sa: Stå upp och ta barnet och dess mor och fly till Egypten, och stanna där tills jag säger till dig, för Herodes tänker söka efter barnet för att döda det. Då stod han upp och tog om natten med sig barnet och dess mor och flydde till Egypten, och stannade där

tills Herodes hade dött, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten, som sa: Ut ur Egypten har jag kallat min Son. När Herodes nu såg att han hade blivit lurad av de vise männen, blev han mycket vred och sände ut folk och lät döda alla pojkar i Betlehem och i hela dess omgivning, de som var två år och därunder, i enlighet med den tid som han noga hade tagit reda på av de vise männen. Då uppfylldes det som var sagt av profeten Jeremia, när han sa: I Rama hördes ett rop, klagan och gråt och mycket jämmer: Rakel begråter sina barn och vill inte låta sig tröstas, eftersom de inte längre finns till. Men när Herodes hade dött, se, då uppenbarade sig i en dröm en Herrens ängel för Josef i Egypten, och sa: Stå upp och ta med dig barnet och dess mor och bege dig till Israels land, för de som sökte efter barnets liv är döda. Då stod han upp och tog barnet och dess mor och kom till Israels land. Men när han hörde att Arkelaus regerade över Judeen i sin far Herodes ställe, fruktade han för att bege sig dit. Och sedan de i en dröm hade blivit varnade av Gud, drog han bort till Galileens trakter. Och han kom och bosatte sig i en stad som heter Nasaret, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom

profeterna: Han ska kallas nasaré.

Tillbaka

Matteusevangeliet 3

Vid den tiden kom Johannes Döparen och predikade i Judeens öken och sa: Omvänd er för himmelriket är nära. För han är den som profeten Jesaja talade om, när han sa: En röst ropar i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka. Och Johannes hade kläder av kamelhår och ett läderbälte om midjan, och hans mat var gräshoppor och vildhonung. Då gick Jerusalem, hela Judeen och hela landet kring Jordan ut till honom, bekände sina synder och lät döpa sig av honom i Jordan. Men då han såg att många av fariseerna och sadduceerna kom till hans dop, sa han till dem: Ni huggormsyngel, vem har fått er att tro att ni kan fly undan den kommande vreden? Bär därför sådan frukt som hör till omvändelsen. Och tänk inte att ni kan säga till er själva: Vi har Abraham till far. För

jag säger er att Gud av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham. Och redan nu är yxan satt till roten på träden. Därför blir vart och ett träd som inte bär god frukt avhugget och kastat i elden. Jag döper er i sanning i vatten till omvändelse, men han som kommer efter mig är starkare än jag. Jag är inte värdig att bära hans sandaler. Han ska döpa er med den Helige Ande och eld. Han har sin kastskevel i handen, och han ska noga rensa sin tröskplats och samla sitt vete i ladan, men agnarna ska han bränna upp i en outsläcklig eld. Då kom Jesus från Galileen till Jordan, till Johannes, för att låta döpa sig av honom. Men Johannes försökte hindra honom och sa: Jag behöver döpas av dig, och du kommer till mig? Då svarade Jesus och sa till honom: Låt det ske nu, för på detta sätt ska vi göra för att uppfylla all rättfärdighet. Då tillät han honom det. Och när Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet, och se, då öppnades himlarna för honom, och han såg Guds Ande sänka sig ner som en duva och komma över honom. Och se, en röst från himlen sa: Denne är min älskade Son. I honom har jag ett gott behag.

Mattusevangeliet 4

Då blev Jesus förd av Anden ut i öknen, för att frestas av djävulen. Och när han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter, blev han sedan hungrig. Och frestaren kom fram till honom och sa: Om du är Guds Son, så befall att dessa stenar blir bröd. Då svarade han och sa: Det står skrivet: Människan ska inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun. Då tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom på templets högsta plats och sa till honom: Om du är Guds Son, så kasta dig ner, för det står skrivet: Han ska ge sina änglar befallning om dig, och de ska bära dig på sina händer, så att du inte stöter din fot mot någon sten. Jesus sa till honom: Det är också skrivet: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov. Åter tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet och sa till honom: Allt detta vill jag ge dig, om du faller ner och tillber mig. Då sa Jesus till honom: Gå bort, Satan. För

det står skrivet: Herren, din Gud, ska du tillbe, och endast honom ska du tjäna. Då lämnade djävulen honom, och se, änglar kom fram och tjänade honom. Då nu Jesus hörde, att Johannes var satt i fängelse, vände han tillbaka till Galileen. Och sedan han lämnat Nasaret kom han och bodde i Kapernaum, som ligger vid sjön, inom Sebulons och Naftalis områden, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja, som sa: Sebulons land och Naftalis land, vid havsvägen, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen, det folk som satt i mörker fick se ett stort ljus, och för dem som satt i dödens land och skugga har ett ljus gått upp. Från den tiden började Jesus predika och säga: Omvänd er, för himmelriket har kommit nära. När Jesus gick utmed Galileiska sjön, såg han två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas, kasta ut ett nät i sjön för de var fiskare. Då sa han till dem: Följ mig, och jag ska göra er till människofiskare. Och genast övergav de näten och följde honom. När han gick längre fram, såg han två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes, där de tillsammans med sin far Sebedeus lagade sina nät i båten. Och han kallade på dem, och genast övergav de båten

och sin far och följde honom. Och Jesus gick omkring i hela Galileen och undervisade i synagogorna och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och alla slags krämpor bland folket. Sedan spred sig ryktet om honom över hela Syrien. Och man förde till honom alla sjuka, som led av olika slags sjukdomar och var plågade av smärtor. Dessutom de som var besatta av onda andar, och de som var sinnessjuka och de som var lama. Och han helade dem. Och mycket folk följde honom från Galileen och från Dekapolis, och från Jerusalem, och från Judeen och från andra sidan Jordan.

Tillbaka

Matteusevangeliet 5

När han såg folket, steg han upp på berget, och sedan han hade satt sig, kom hans lärjungar fram till honom. Då öppnade han sin mun, undervisade dem och sa: Saliga är de som är fattiga i anden, för dem hör

himmelriket till. Saliga är de som sörjer, för de ska bli tröstade. Saliga är de ödmjuka, för de ska ärva jorden. Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska bli mättade. Saliga är de barmhärtiga, för de ska få barmhärtighet. Saliga är de renhjärtade, för de ska se Gud. Saliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn. Saliga är de som är förföljda för rättfärdighets skull, för dem hör himmelriket till. Saliga är ni, när människorna hånar och förföljer er och lögnaktigt säger allt ont emot er för min skull. Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlen, för så förföljde de profeterna som var före er. Ni är jordens salt, men om saltet mister sin sälta, med vad ska man då salta? Till inget annat duger det än att kastas ut och trampas ner av människorna. Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg. Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som är i huset. Så låt ert ljus lysa inför människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader, som är i himlarna. Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag kom inte för att upphäva, utan för att fullborda. För sannerligen säger jag

er: Förrän himmel och jord förgås, ska inte en minsta bokstav eller en enda prick i lagen förgås förrän allt har skett. Därför, den som upphäver ett av dessa minsta bud och lär människorna så, ska kallas den minste i himmelriket, men den som håller dem och lär så, ska kallas stor i himmelriket. För jag säger er, att om er rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariseernas, så ska ni inte alls komma in i himmelriket. Ni har hört att det blev sagt till dem i forna tider: Du skall inte dräpa, och den som dräper, han blir skyldig under domen. Men jag säger er, att var och en som blir vred på sin broder utan giltigt skäl, han blir skyldig under domen, och den som säger: Ditt dumhuvud till sin broder, han är skyldig inför Stora rådet. Men den som säger: Din dåre, han är skyldig till helvetets eld. Därför, om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva där framför altaret, och gå först bort och försona dig med din broder, och kom sedan och offra din gåva. Skynda dig att komma överens med din motpart, medan du ännu är med honom på vägen, så att din motpart inte överlämnar dig åt domaren och domaren överlämnar dig åt rättstjänaren och du

kastas i fängelse. Sannerligen säger jag dig: Du ska inte komma ut därifrån, förrän du har betalat till sista öret. Ni har hört att det blev sagt till dem i forna tider: Du skall inte göra hor. Men jag säger er: Var och en som med begär ser på en kvinna, han har redan gjort hor med henne i sitt hjärta. Och om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det, och kasta det ifrån dig. För det är bättre för dig, att en del av din kropp går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet. Och om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den, och kasta den ifrån dig. För det är bättre, att en del av din kropp går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet. Det är också sagt: Den som skiljer sig från sin hustru, han ska ge henne ett skilsmässobrev. Men jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru, utom för otukts skull, är orsak till att hon begår äktenskapsbrott, och var och en som gifter sig med den frånskilda begår äktenskapsbrott. Åter har ni hört att det blev sagt till dem i forna tider: Du ska inte svära falskt, utan du ska hålla din ed inför Herren. Men jag säger er: Ni ska inte svära alls, varken vid himlen, för den är Guds tron, inte heller vid jorden, för den är hans fotpall, inte heller vid Jerusalem, för det är

den store Konungens stad. Inte heller ska du svära vid ditt huvud, för du kan inte göra ett hårstrå vitt eller svart. Utan ert tal ska vara ja, ja, nej, nej. Allt utöver det kommer från den onda. Ni har hört att det är sagt: Öga för öga och tand för tand. Men jag säger er, att ni inte ska stå emot det onda, utan vem som än slår dig på din högra kind, så vänd också den andra åt honom. Och om någon vill gå till rätta med dig och ta din livklädnad, så låt honom få din mantel också. Om någon tvingar dig att gå en mil, så gå två med honom. Ge åt honom som ber dig, och vänd dig inte bort från honom som vill låna av dig. Ni har hört att det är sagt: Du ska älska din nästa och hata din fiende. Men jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör väl mot dem som hatar er, och be för dem som hånar er och förföljer er, så att ni kan vara barn till er Fader som är i himlarna. För han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. För om ni älskar dem som älskar er, vad får ni för lön för det? Gör inte också tullindrivarna detsamma? Och om ni hälsar endast på era bröder, vad gör ni för märkvärdigt med det? Gör inte tullindrivarna det också? Var därför fullkomliga, såsom er Fader

som är i himlarna är fullkomlig.

Tillbaka

Matteusevangeliet 6

Ge akt på er gåva, så att ni inte ger den inför människorna för att bli sedda av dem. Annars har ni ingen lön hos er Fader, som är i himlarna. Därför, när du ger en gåva, så låt inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, för att de ska bli prisade av människorna. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön. Men när du ger en gåva, så låt inte din vänstra hand veta vad den högra gör, så att dina gåvor förblir i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska själv belöna dig synligt. Och när du ber, ska du inte vara som hycklarna, för de älskar att stå i synagogorna och i gathörnen för att be, så att människorna ska se dem. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön. Men du, när du ber, gå in i din kammare och när du har stängt din dörr, be till din Fader som

är i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, ska belöna dig synligt. Och när ni ber ska ni inte upprepa tomma ord som hedningarna, för de menar att de ska bli hörda för sina många ords skull. Ni ska därför inte likna dem. För er Fader vet vad ni behöver, innan ni ber honom. Därför ska ni be så: Fader vår som är i himlarna! Helgat vare ditt namn. Låt ditt rike komma. Ske din vilja, såsom i himlen, så också på jorden. Ge oss idag vårt dagliga bröd och förlåt oss våra skulder, såsom också vi förlåter dem som är oss skyldiga. Och för oss inte in i frestelse, utan fräls oss från det onda, för riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen. För om ni förlåter människorna deras överträdelser, så ska också er himmelske Fader förlåta er. Men om inte ni förlåter människorna deras överträdelser, så ska inte heller er Fader förlåta era överträdelser. Och när ni fastar, se inte dystra ut som hycklarna. För de vanställer sina ansikten, för att människorna ska se att de fastar. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön. Men när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, för att människorna inte ska se att du fastar, utan din Fader som är i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, ska belöna

dig synligt. Samla er inte skatter på jorden, där mal och rost fördärvar, och där tjuvar bryter sig in och stjälar, utan samla er skatter i himlen, där varken mal eller rost fördärvar, och där tjuvar inte bryter sig in och stjälar. För där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara. Ögat är kroppens ljus. Är ditt öga friskt, så får hela din kropp ljus. Men är ditt öga fördärvat, så blir hela din kropp mörk. Är det nu så, att ljuset som är i dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret? Ingen kan tjäna två herrar. För antingen ska han hata den ene och älska den andre, eller så ska han hålla sig till den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon. Därför säger jag er: Bekymra er inte för ert liv, vad ni ska äta eller dricka, och inte för er kropp, vad ni ska klä er med. Är inte livet mer än maten, och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar: De sår inte, de skördar inte och samlar inte heller i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem är den bland er, som med sin omsorg förmår lägga en aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på liljorna på marken, hur de växer: De arbetar inte, inte heller spinner de. Men jag säger er, att inte ens Salomo i all sin härlighet var så klädd

som en av dem. Om nu Gud klär gräset på marken, vilket i dag finns till och i morgon kastas i ugnen, skulle han då inte mycket mer göra det med er, ni klintrogna? Därför ska ni inte vara bekymrade och säga: Vad ska vi äta? eller: Vad ska vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss med? Efter allt detta söker ju hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Men sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt detta också. Bekymra er därför inte för morgondagen, för morgondagen ska ha sina egna bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

Tillbaka

Matteusevangeliet 7

Döm inte, så att ni inte blir dömda. För med den dom ni dömer med ska ni bli dömda, och med det mått som ni mäter med ska det mätas upp tillbaka åt er. Men varför ser du flisan i din broders öga men märker inte bjälken i ditt eget öga? Eller hur kan du säga

till din broder: Låt mig ta ut flisan ur ditt öga, och se, du har en bjälke i ditt eget öga? Hycklare, ta först ut bjälken ur ditt eget öga, och sedan kommer du att se klart nog för att ta ut flisan ur din broders öga. Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor för svinen, så att de inte trampar dem under sina fötter och vänder sig om och river sönder er. Be och ni ska få, sök och ni ska finna, bulta och det ska öppnas för er. För var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för honom som bultar ska det öppnas. Eller vem är den människa bland er, som då hans son ber om bröd, ger honom en sten? Eller om han ber om en fisk, skulle han då ge honom en orm? Om nu ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer ska inte er Fader, som är i himlarna, ge det som är gott åt dem som ber honom? Därför, allt det ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem, för detta är lagen och profeterna. Gå in genom den trånga porten. För den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. För den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den. Men akta er för de falska

profeterna, som kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är rovgiriga vargar. Av deras frukt ska ni känna dem. Inte plockar man väl vindruvor från törnen, eller fikon från tistlar? Så bär vart och ett gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. Vart och ett träd som inte bär god frukt huggs ner och kastas i elden. Därför ska ni känna dem av deras frukt. Inte alla som säger Herre, Herre, till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja som är i himlarna. På den dagen ska många säga till mig: Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn, och i ditt namn drivit ut onda andar, och i ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då ska jag säga dem som det är: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni lagbrytare. Därför, var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, honom vill jag likna vid en vis man, som byggde sitt hus på klippan. Och slagregn föll, och floderna kom, och vindarna blåste och stötte mot huset, men det föll inte omkull, eftersom det var grundat på klippan. Men var och en som hör dessa mina ord och inte gör efter dem, han liknar en oförståndig man, som byggde sitt

hus på sanden. Och slagregn föll, och floderna kom, och vindarna blåste och stötte mot huset, och det föll omkull, och dess fall var stort. Och det hände, att när Jesus hade avslutat detta tal, var folket mycket häpna över hans undervisning. För han undervisade dem med makt, och inte som de skriftlärda.

Tillbaka

Matteusevangeliet 8

När han gick ner från berget, följde mycket folk honom. Och se, där kom en spetälsk man och tillbad honom och sa: Herre, om du vill, kan du göra mig ren. Då räckte Jesus ut handen och rörde vid honom och sa: Jag vill, bli ren. Och genast blev han ren från sin spetälska. Och Jesus sa till honom: Se till att du inte talar om detta för någon, men gå bort och visa dig för prästen och offra den gåva som Mose har befallt, till ett vittnesbörd för dem. När Jesus kom in i Kapernaum, gick en officer fram till honom

och bad honom, och sa: Herre, min tjänare ligger lam där hemma och har svåra plågor. Då sa Jesus till honom: Jag ska komma och bota honom. Officeren svarade och sa: Herre, jag är inte värdig att du går in under mitt tak, men säg endast ett ord, så blir min tjänare frisk. För även jag är en människa som står under andras befäl, och jag har soldater under mig själv, och jag säger till den ene: Gå, och han går, och till den andre: Kom, och han kommer, och till min tjänare: Gör det, och han gör så. När Jesus hörde detta, förundrade han sig och sa till dem som följde honom: Sannerligen säger jag er: Inte ens i Israel har jag funnit en så stor tro. Men jag säger er, att många ska komma från öster och väster och sitta till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets barn ska bli utkastade i det yttersta mörkret. Där ska vara gråt och tandagnisslan. Sedan sa Jesus till officeren: Gå, och så som du trodde, ska det ske dig. Och i samma stund blev hans tjänare frisk. Sedan när Jesus kom in i Petrus hus, såg han att hans svärmor låg sjuk i feber. Då rörde han vid hennes hand, och febern lämnade henne, och hon stod upp och tjänade dem. När det blev kväll, förde de till honom många som var besatta

av onda andar. Och han drev ut andarna med sitt ord och botade alla som var sjuka, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja, som sa: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han. När Jesus såg de stora folkskarorna omkring sig, befälde han att man skulle fara över till andra sidan. Då kom en skriftlärd fram och sa till honom: Mästare, jag vill följa dig vart du än går. Då sa Jesus till honom: Rävorna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud. Och en annan av hans lärjungar sa till honom: Herre, tillåt mig att först gå bort och begrava min far. Men Jesus sa till honom: Följ mig, och låt de döda begrava sina döda. Sedan steg han i båten, och hans lärjungar följde honom. Och se, det blåste upp till full storm på sjön så att vågorna sköljde över båten. Men han sov. Då gick hans lärjungar fram och väckte honom, och sa: Herre, rädda oss! Vi går under! Då sa han till dem: Varför är ni rädda, ni klintrogna? Sedan reste han sig upp och talade strängt till vindarna och sjön, och det blev alldeles lugnt. Men människorna förundrade sig och sa: Vem är han, eftersom både vindarna och sjön lyder honom? Därefter, när han kom över

till andra sidan, till gergesenernas område, kom två besatta av onda andar emot honom, ut från gravarna. De var så våldsamma att ingen kunde ta sig fram på den vägen. Och se, de ropade och sa: Vad har vi med dig att göra, Jesus, Guds Son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid? Och långt ifrån dem gick en stor svinhjord och betade. Då bad de onda andarna honom och sa: Om du driver ut oss, så tillåt oss fara iväg in i svinhjorden. Då sa han till dem: Ge er iväg! Då kom de ut och for in i svinhjorden, och se, hela svinhjorden störtade utför branten ner i sjön och omkom i vattnet. Men de som vaktade dem flydde bort och gick in i staden och berättade alltsammans, och hur det hade gått med dem som var besatta av onda andar. Och se, då gick hela staden ut för att möta Jesus, och när de såg honom, bad de att han skulle gå bort från deras område.

Tillbaka

Mattusevangeliet 9

Då steg han i båten och for över och kom till sin egen stad. Och se, de förde till honom en lam, som låg i en säng. När Jesus såg deras tro, sa han till den lame: Son, var vid gott mod. Dina synder har förlåtits dig. Och se, några av de skriftlärda sa för sig själva: Denne hädar. Men Jesus såg deras tankar och sa: Varför tänker ni ont i era hjärtan? Vilket är lättare att säga: Dina synder har förlåtits dig, eller att säga: Stå upp och gå? Men för att ni ska veta att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder - sedan sa han till den lame - stå upp, ta din bädd, och gå hem. Då stod han upp och gick hem. När folket såg detta, blev de förvånade och prisade Gud, som hade gett sådan makt åt människor. När Jesus gick vidare därifrån, såg han en man som hette Matteus sitta vid tullen. Och han sa till honom: Följ mig. Då stod han upp och följde honom. Och det hände, att när Jesus låg till bords i huset, se, då kom många tullindrivare och syndare och låg till bords med honom och hans lärjungar. Då fariseerna såg det, sa de till hans lärjungar: Varför äter er

mästare med tullindrivare och syndare? När Jesus hörde detta, sa han till dem: De friska behöver inte läkare utan de sjuka. Men gå och lär er vad detta betyder: Barmhärtighet vill jag se och inte offer. För jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till omvändelse. Då kom Johannes lärjungar till honom och sa: Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna ofta fastar? Då sa Jesus till dem: Kan bröllopsfolket sörja, så länge brudgummen är hos dem? Men de dagar ska komma, då brudgummen ska tas ifrån dem, och då ska de fasta. Och ingen sätter en lapp av okrympt tyg på ett gammalt plagg, för då river den påsatta lappen bort ännu mer av plagget och revan blir värre. Inte heller slår man nytt vin i gamla skinnsäckar, för då går skinnsäckarna sönder, och vinet spills ut och skinnsäckarna fördärvas. Utan man slår nytt vin i nya skinnsäckar, så att båda blir bevarade. Medan han talade detta till dem, se, då kom en föreståndare och tillbad honom och sa: Min dotter har just nu dött. Men kom och lägg din hand på henne så får hon liv igen. Då stod Jesus upp och följde honom med sina lärjungar. Och se, en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år närmade sig honom bakifrån och rörde

vid hörntofsen av hans mantel. För hon sa för sig själv: Om jag bara får röra vid hans mantel, så blir jag frisk. Men Jesus vände sig om, och när han såg henne, sa han: Dotter, var vid gott mod. Din tro har helat dig. Och kvinnan var frisk från den stunden. När Jesus sedan kom in i föreståndarens hus och såg flöjtblåsarna och den högljudda folkskaran, sa han till dem: Gå härifrån. För flickan är inte död, utan hon sover. Då hånskrattade de åt honom. När nu folket hade visats ut, gick han in och tog henne vid handen, och flickan stod upp. Och ryktet om detta gick ut över hela det området. När Jesus gick därifrån, följde honom två blindas, som ropade och sa: Davids son, förbarma dig över oss! Och när han kom in i huset, gick de blindas fram till honom, och Jesus sa till dem: Tror ni, att jag kan göra detta? De sa till honom: Ja, Herre. Då rörde han vid deras ögon och sa: Som ni tror ska det ske med er. Och deras ögon öppnades, och Jesus sa till dem strängt: Se till, att ingen får veta detta. Men de gick ut och spred ryktet om honom i hela den trakten. När dessa gick ut, se, då förde de fram till honom en stum man som var besatt av en ond ande. Och när den onde anden hade blivit utdriven talade den stumme. Och folket förundrade

sig och sa: Aldrig har man sett något sådant i Israel. Men fariseerna sa: Med de onda andarnas furste driver han ut de onda andarna. Och Jesus gick omkring i alla städer och byar och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla sjukdomar och alla krämpor bland folket. Men när han såg folkskarorna, greps han av medlidande med dem, eftersom de var uppgivna och förskingrade som får utan herde. Då sa han till sina lärjungar: Sannerligen, skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre, att han sänder ut arbetare till sin skörd.

Tillbaka

Matteusevangeliet 10

Och när han hade kallat till sig sina tolv lärjungar, gav han dem makt över orena andar, att driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och alla slags krämpor. Och dessa är de tolv apostlarnas namn: först Simon, som kallas Petrus, och hans bror Andreas,

Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes, Filippus och Bartolomeus, Tomas och Matteus, tullindrivaren, Jakob, Alfeus son, och Lebbeus som kallades Taddeus, Simon kananiten och Judas Iskariot, han som också förrådde honom. Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem och sa: Gå inte på hedningarnas väg och gå inte in i någon samaritisk stad, utan gå hellre till de förlorade fåren av Israels hus. Och där ni går fram ska ni predika och säga: Himmelriket har kommit nära. Bota sjuka, gör spetälska rena, uppväck döda, driv ut onda andar. Fritt för intet har ni fått, fritt för intet ska ni ge. Skaffa er inte guld eller silver eller koppar i era bälten, ingen väska för resan, inte heller två livklädnader, inte sandaler eller stavar. För arbetaren är värd sin mat. Och i varje stad eller by ni kommer in i, så ta reda på vem i den som är värdig, och stanna där tills ni ska vidare. Och när ni kommer in i ett hus, så hälsa det. Sannerligen, om då det huset är värdigt så ska er frid komma över det. Men om det inte är värdigt, så ska er frid vända tillbaka till er. Och om man inte tar emot er eller hör på era ord, så skaka dammet av era fötter när ni går ut ur det huset eller den staden. Sannerligen säger jag er: Det ska

bli lindrigare för Sodoms och Gomorras land på domens dag än för den staden. Se, jag sänder iväg er såsom får bland vargar. Var därför kloka såsom ormar och oskyldiga såsom duvor. Men akta er för människorna. För de ska utlämna er till domstolar, och i sina synagogor ska de piska er. Och ni ska bli framdragna inför furstar och kungar för min skull, till ett vittnesbörd för dem och för hedningarna. Men när de utlämnar er, så var inte bekymrade för hur eller vad ni ska tala. För det ska ges er i samma stund vad ni ska tala. För det är inte ni som talar, utan det är er Faders Ande som talar i er. Och en bror ska utlämna sin bror till döden, och en far sitt barn, och barnen ska sätta sig upp mot sina föräldrar och döda dem. Och ni ska bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet ska bli frälst. Men när de förföljer er i den ena staden, så fly till en annan. Sannerligen säger jag er: Ni ska inte ha hunnit igenom Israels städer, förrän Människosonen kommer. Lärjungen är inte förmer än sin lärare, inte heller är tjänaren förmer än sin herre. Det är nog för lärjungen att han blir så som sin lärare, och tjänaren, att han blir så som sin herre. Om de har kallat husets herre Beelsebul, hur mycket mer ska de då inte kalla

hans egna? Frukta därför inte för dem. För inget är dolt som inte ska bli uppenbarat, eller gömt som inte ska bli känt. Vad jag säger er i mörkret ska ni säga i ljuset, och vad ni hör i örat ska ni förkunna på taken. Och frukta inte för dem som dödar kroppen, men inte har makt att döda själen, utan frukta mer honom som kan fördärva både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Och inte en av dem ska falla till jorden utan er Fader. Men på er är till och med alla huvudhåren räknade. Därför ska ni inte frukta. Ni är mer värda än många sparvar. Därför, var och en som bekänner mig inför människorna, honom ska också jag bekänna inför min Fader, som är i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom ska också jag förneka inför min Fader, som är i himlen. Ni ska inte tänka att jag har kommit för att sända fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred, utan svärd. För jag har kommit för att skilja en man från sin far, och en dotter från sin mor och en sonhustru från sin svärmor, så att man får sina egna till fiender. Den som älskar far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är mig inte värdig. Och den som inte tar sitt

kors på sig och följer mig, han är mig inte värdig. Den som finner sitt liv ska mista det, och den som mister sitt liv för min skull ska finna det. Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig. Den som tar emot en profet i en profets namn, han ska få en profets lön. Och den som tar emot en rättfärdig i en rättfärdig mans namn, han ska få en rättfärdig mans lön. Och den som ger en av dessa minsta bara en bägare kallt vatten att dricka, i en lärjunges namn, sannerligen säger jag er: Han ska inte gå miste om sin lön.

Tillbaka

Matteusevangeliet 11

Och det hände, att när Jesus hade avslutat befallningarna till sina tolv lärjungar, gick han därifrån för att undervisa och predika i deras städer. När Johannes i fängelset fick höra om Kristi gärningar, skickade han två av sina lärjungar och sa till honom: Är du

den som ska komma, eller ska vi vänta på någon annan? Jesus svarade och sa till dem: Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda får sin syn och halta går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp, och för fattiga blir evangelium predikat. Och salig är den som inte tar anstöt av mig. Men när dessa hade gått, började Jesus tala till folket om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Eller vad gick ni ut för att se? En människa klädd i fina kläder? Se, de som bär fina kläder är i kungapalatsen. Eller vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er, ännu mer än en profet. För han är den, om vilken det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför ditt ansikte, som ska bereda din väg framför dig. Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har det inte uppstått någon större än Johannes Döparen. Men den som är minst i himmelriket är större än han. Men från Johannes Döparens dagar intill nu utsätts himmelriket för våld, och våldsmän rycker det till sig, för alla profeterna och lagen har profeterat fram till Johannes, och om ni vill ta emot det: Han är Elia som skulle komma. Den som har öron att höra med, han må höra! Men

vad ska jag likna denna generation med? Den är lik barn, som sitter på torget och ropar till sina vänner och säger: Vi har spelat för er, men ni dansade inte. Vi har sjungit sorgesånger för er, men ni grät inte. För Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och de säger: Han har en ond ande. Mäniskosonen kom, och han äter och dricker, och de säger: Se, vilken frossare och vindrinkare han är, tullindrivares och syndares vän. Men visdomen har fått rätt av sina barn. Sedan började han gå till rätta med de städer i vilka de flesta av hans under hade skett, eftersom de inte hade omvänt sig: Ve dig Korasin, ve dig Betsaida! För om sådana under som blivit gjorda i er hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan omvänt sig i säck och aska. Men jag säger er: För Tyrus och Sidon ska det bli lindrigare på domens dag än för er. Och du Kapernaum, som blivit upphöjd ända till himlen, du ska störtas ner till dödsriket. För hade sådana under skett i Sodom, som blivit gjorda i dig, så hade det stått ännu i dag. Men jag säger er: För Sodoms land ska det bli lindrigare på domens dag än för dig. Vid den tiden talade Jesus och sa: Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, att du har dolt detta för de visa och kloka men har

uppenbarat det för små barn. Ja, Fader, så har varit behagligt inför dig. Allt har blivit överlämnat åt mig av min Fader. Och ingen känner Sonen utom Fadern, inte heller känner någon Fadern utom Sonen, och den som Sonen vill uppenbara det för. Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, och jag ska ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat, och ni ska finna ro för era själar. För mitt ok är milt, och min börda är lätt.

Tillbaka

Matteusevangeliet 12

Vid den tiden gick Jesus genom sädesfältet på sabbaten, och hans lärjungar var hungriga och började rycka av ax och äta. Men när fariseerna såg det, sa de till honom: Se, dina lärjungar gör det som inte är tillåtet att göra på sabbaten. Men han sa till dem: Har ni inte läst vad David gjorde, när han och de som var med honom var hungriga? Hur han gick in i Guds hus

och åt skådebröden, som det inte var tillåtet för honom att äta, inte heller för dem som var med honom, utan endast för prästerna? Eller har ni inte läst i lagen, att på sabbaten bryter prästerna sabbaten i templet, och är ändå utan skuld? Men jag säger er, att här är den som är större än templet. Men hade ni vetat vad detta betyder: Jag vill se barmhärtighet och inte offer, då hade ni inte dömt de oskyldiga. För Människosonen är Herre också över sabbaten. Sedan han hade gått därifrån gick han in i deras synagoga. Och se, där var en man som hade en förtvinad hand. För att kunna anklaga honom frågade de honom och sa: Är det tillåtet att bota på sabbaten? Men han sa till dem: Vilken är den människa bland er, som har ett får och om det faller i en grop på sabbaten, inte griper tag i det och drar upp det? Hur mycket mer är inte en människa värd än ett får! Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten. Därefter sa han till mannen: Räck ut din hand, och han räckte ut den, och den blev helad och var lika frisk som den andra. Då gick fariseerna ut och höll rådslag mot honom hur de skulle kunna döda honom. Men Jesus visste det och drog sig därifrån. Och en stor folkskara följde honom, och han botade dem alla. Och sa till

dem strängt, att de inte skulle göra honom känd, för att det skulle fullbordas som var sagt genom profeten Jesaja, som sa: Se, min tjänare, som jag har utvalt, min älskade, i vilken min själ har ett gott behag. Jag ska låta min Ande komma över honom, och han ska förkunna domen för hedningarna. Han ska inte gräla eller ropa, inte heller ska man höra hans röst på gatorna. Ett brutet strå ska han inte bryta av, och en rykande veke ska han inte släcka, tills han har fört domen till seger. Och på hans namn ska hedningarna hoppas. Sedan förde man fram till honom en som var besatt av en ond ande, som var blind och stum, och han botade honom, så att den blinde och stumme både talade och såg. Och allt folket blev utom sig av häpnad och sa: Är denne inte Davids son? Men när fariseerna hörde det, sa de: Han driver inte ut de onda andarna, förutom med hjälp av Beelsebul, de onda andarnas furste. Men Jesus visste vad de tänkte och sa till dem: Varje rike som kommer i strid med sig självt blir ödelagt, och varje stad eller familj som kommer i strid med sig själv kan inte bestå. Och om Satan driver ut Satan, har han kommit i strid mot sig själv. Hur kan då hans rike bestå? Och om jag driver ut de onda andarna

genom Beelsebul, genom vem driver då era barn ut dem? Därför ska de vara era domare. Men om jag driver ut de onda andarna genom Guds Ande, då har Guds rike kommit till er. Eller hur kan någon gå in i en stark mans hus och plundra honom på vad han äger, utan att han först binder den starke? Sedan kan han plundra hans hus. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig skingrar. Därför säger jag er: All synd och hädelse ska människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden ska inte förlåtas människorna. Och den som säger något mot Människosonen, han ska få det förlåtet. Men den som talar mot den Helige Ande, han ska inte få förlåtelse, varken i denna tidsålder eller i den kommande. Antingen bedöm trädet gott och dess frukt god eller bedöm trädet dåligt och dess frukt dålig. För av frukten känner man trädet. Ni huggormsyngel, hur skulle ni som är onda kunna tala något gott? För det hjärtat är fullt av, det talar munnen. En god människa bär fram gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram ont ur sitt onda förråd. Men jag säger er, att för varje onyttigt ord som människorna talar, ska de göra räkenskap på domens dag. Ty av dina ord ska du bli rät-

tfärdigad, och av dina ord ska du bli fördömd. Då svarade några av de skriftlärdade och fariseerna och sa: Mästare, vi vill se ett tecken av dig. Men han svarade och sa till dem: Ett ont och horiskt släkte söker efter ett tecken, men det ska inte få något annat tecken än profeten Jonas tecken. För såsom Jona var tre dagar och tre nätter i den stora valens buk, så ska Människosonen vara tre dagar och tre nätter i jordens inre. Män från Nineve ska stå upp vid domen tillsammans med denna generation och fördöma den. För de omvände sig efter Jonas predikan, och se, här är en som är större än Jona. Drottningen av Söderlandet ska stå upp vid domen med denna generation och fördöma den. För hon kom från jordens ändar för att höra Salomos visdom, och se, här är en som är större än Salomo. Men när den orene anden har farit ut från en människa, så vandrar han genom torra trakter och söker efter vila, men finner ingen. Då säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus, som jag lämnade. Och när han kommer, finner han det tomt, städat och pyntat. Då går han bort och tar med sig sju andra andar, som är värre än han själv, och de går in och bor där. Så blir för den människan det sista värre än det första. Så ska det

också gå för detta onda släkte. Medan han ännu talade till folket, se, då stod hans mor och hans bröder utanför och ville tala med honom. Då sa någon till honom: Se, din mor och dina bröder står utanför och vill tala med dig. Då svarade han och sa till den som talade om detta för honom: Vem är min mor, och vilka är mina bröder? Och han räckte ut sin hand mot sina lärjungar och sa: Se, min mor och mina bröder! För var och en som gör min Faders vilja, som är i himlarna, han är min bror och syster och mor.

Tillbaka

Matteusevangeliet 13

På den dagen gick Jesus ut från huset och satte sig vid sjön. Då samlades så mycket folk hos honom att han steg i en båt och satte sig, medan allt folket stod på stranden. Och han talade till dem i liknelser om många saker, och sa: Se, en såningsman gick ut för att så. Och när han sådde, föll en del vid vägganten, och fåglarna

kom och åt upp det. Och en del föll på stenig mark, där det inte hade mycket jord, och det kom hastigt upp, eftersom det inte hade djup jord. Men när solen hade gått upp förbrändes det och vissnade bort eftersom det inte hade någon rot. Och en del föll bland törnen, och törnbuskarna växte upp och förkvävde det. Men en del föll i god jord och bar frukt, en del hundrafalt, en del sextiofalt och en del trettiofalt. Den som har öron till att höra, han må höra! Då kom lärjungarna fram till honom och sa: Varför talar du till dem i liknelser? Han svarade dem och sa: Därför att det har blivit givet åt er att få veta himmelrikets hemligheter, men åt dem är det inte givet. För den som ska få, och han ska ha i överflöd, men den som inte har, från honom ska tas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, eftersom de ser utan att se, och hör utan att höra, inte heller förstår de. Och på dem fullbordas Jesajas profetia, som säger: När ni hör, ska ni höra men inte förstå, och när ni ser, ska ni se men inte inse. För detta folks hjärta är förhärdad, och de är tröga att höra med öronen, och sina ögon har de tillslutit, så att de inte ser med ögonen eller hör med öronen eller förstår med hjärtat och vänder om och blir botade

av mig. Men saliga är era ögon, för de ser, och era öron, för de hör. För sannerligen säger jag er, att många profeter och rättfärdiga har längtat efter att se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det. Hör ni därför denna liknelse om såningsmannen. När någon hör ordet om riket och inte förstår det, så kommer den onde och river bort det som blev sått i hans hjärta. Detta är sådden vid vägkanten. Men det som såddes på stenig mark är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje, men som inte har någon rot i sig själv utan han håller ut endast en tid, och när lidande eller förföljelse kommer för ordets skull, kommer han genast på fall. Och den som tar emot det sådda bland törnbuskarna är den som hör ordet, men där omsorg för denna världen och rikedomens lockelser kväver ordet, och han blir utan frukt. Men den som tar emot det sådda i den goda jorden är den som hör ordet och förstår det, och som bär frukt, så att en del ger hundrafalt och en del sextiofalt och en del trettiofalt. En annan liknelse framställde han för dem och sa: Himmelriket är likt en människa, som sådde god säd i sin åker. Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sin väg.

Men när säden växte upp och bar frukt, då visade sig också ogräset. Då gick tjänarna fram till sin herre och sa till honom: Herre, sådde du inte god säd i din åker, varifrån har den då fått ogräs? Då sa han till dem: Det har en ovän gjort. Tjänarna sa till honom: Vill du, att vi går och samlar ihop det nu? Då sa han: Nej, för att ni, när ni samlar ihop ogräset, inte samtidigt ska rycka upp vetet. Låt båda växa tillsammans intill skördetiden. Och i skördetiden ska jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset, och bind det i knippen till att brännas upp, men samla in vetet i min lada. En annan liknelse framställde han för dem och sa: Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tog och sådde i sin åker, vilket väl är minst av alla frön, men när det har vuxit upp, är det störst bland kryddväxter och blir ett träd, så att fåglarna under himlen kommer och bygger sina bon på dess grenar. En annan liknelse framställde han för dem: Himmelriket är likt en surdeg, som en kvinna tog och gömde i tre mått mjöl tills alltsammans blev syrat. Allt detta talade Jesus i liknelser till folket, och utan liknelser talade han inte till dem, för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten, som sa: Jag ska öppna min

mun i liknelser. Jag ska tala det som har varit dolt sedan världens grund blev lagd. Sedan skickade Jesus iväg folket och gick in i huset. Och hans lärjungar kom fram till honom och sa: Uttyd för oss liknelsen om ogräset i åkern. Han svarade och sa till dem: Han som sår den goda säden är Människosonen. Och åkern är världen. Och den goda säden är rikets barn, men ogräset är den ondes barn. Ovännen som sådde det är djävulen. Skördetiden är tidsålderns slut, och skördemännen är änglar. Så som när ogräset samlas ihop och bränns upp i eld, så ska det vara vid denna tidsålderns slut. Människosonen ska sända ut sina änglar, och de ska samla ihop från hans rike allt som förorsakar synd och dem som lever i laglöshet, och ska kasta dem i den brinnande ugnen. Där ska vara gråt och tandagnisslan. Då ska de rättfärdiga skina som solen i sin Faders rike. Den som har öron till att höra, han må höra! Himmelriket är också likt en skatt som blivit gömd i en åker och som en man fann och gömde, och i sin glädje går han bort och säljer allt det han har och köper den åkern. Himmelriket är också likt en köpman som sökte efter dyrbara pärlor, och när han hade funnit en värdefull pärla, gick han iväg och sålde allt han

ägde och köpte den. Himmelriket är också likt ett nät, som kastades i havet och samlade ihop av alla slag, vilket, när det blev fullt, drogs upp på land och de satte sig ner och samlade de goda i kärl, men de dåliga kastade de bort. Så ska det också ske vid tidsålderns slut: Änglarna ska gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där ska vara gråt och tandagnisslan. Jesus sa till dem: Har ni förstått allt detta? De sa till honom: Ja, Herre. Då sa han till dem: Därför är var och en skriftlärd, som är lärd angående himmelriket, lik en husfar, som ur sitt förråd bär fram nytt och gammalt. Och det hände, när Jesus hade avslutat dessa liknelser, att han gick därifrån. Så kom han till sin hemstad och undervisade i deras synagoga, så att de förundrade sig mycket och sa: Varifrån har denne fått sådan visdom och dessa mäktiga gärningar? Är han inte timmermannens son? Heter inte hans mor Maria, och hans bröder Jakob och Joses och Simon och Judas? Och hans systrar, är de inte alla hos oss? Varifrån har han då fått allt detta? Och de tog anstöt av honom. Men Jesus sa till dem: En profet är inte föraktad utom i sin hemstad och i sitt hem. Och han gjorde inte många underverk

där för deras otros skull.

Tillbaka

Mattusevangeliet 14

Vid den tiden fick Herodes, tetrarken, höra ryktet om Jesus, och han sa till sina tjänare: Denne är Johannes Döparen. Han är uppstånden från de döda, och därför verkar dessa krafter i honom. För Herodes hade gripit Johannes, bundit honom och satt honom i fängelse för Herodias, sin bror Filippus hustrus, skull. För Johannes hade sagt till honom: Det är inte tillåtet för dig att ha henne. Och han hade gärna dödat honom, men han var rädd för folket, för de höll honom för en profet. Men när Herodes födelsedag firades, dansade Herodias dotter inför dem, och gjorde Herodes så förtjust att han lovade med ed att ge henne vad hon än begärde. Då sa hon, som hennes mor hade intalat henne: Ge mig här på ett fat Johannes Döparens huvud. Då blev kungen bedrövad, men för edens

skull och för deras skull som låg till bords med honom, befallde han att det skulle ges till henne, och han skickade bud och lät halshugga Johannes i fångelset. Och hans huvud blev framburet på ett fat och givet åt flickan, och hon bar det till sin mor. Och hans lärjungar kom och tog hans kropp och begravde den, och gick sedan och berättade det för Jesus. När Jesus hörde detta, for han med båt därifrån till en enslig plats, för att vara för sig själv. Och när folket hörde det, följde de efter honom till fots från städerna. När Jesus kom fram såg han en stor folkskara, och han fylldes av medlidande med dem och botade deras sjuka. Och när det blev kväll kom hans lärjungar fram till honom och sa: Trakten är öde, och det är redan sent. Sänd iväg folket, så att de kan gå bort till byarna och köpa sig mat. Men Jesus sa till dem: De behöver inte gå sin väg. Ge ni dem att äta. Då sa de till honom: Vi har inte mer än fem bröd och två fiskar här. Men han sa: Ta hit dem till mig. Sedan befallde han folket att sätta sig ner i gräset. Och han tog de fem bröden och de två fiskarna och såg upp mot himlen och han välsignade och bröt bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna till folket. Och de åt alla och blev mätta. Sedan tog de upp det som var

över av bitarna, tolv korgar fulla. Och de som hade ätit var omkring 5 000 män, förutom kvinnor och barn. Och strax därefter uppmanade Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara över till andra sidan före honom, medan han skickade iväg folket. När han hade skickat iväg folket, gick han ensam upp på berget för att be. Och när kvällen kom, var han där ensam. Men båten var då redan mitt på sjön och var hårt pressad av vågorna, för vinden låg emot. Men i den fjärde nattvakten kom Jesus till dem, gående på sjön. Och när lärjungarna såg honom gå på sjön, blev de förskräckta och sa: Det är ett spöke, och skrek av rädsla. Men Jesus talade genast till dem och sa: Var vid gott mod. Det är jag. Var inte rädda. Och Petrus svarade honom och sa: Herre, om det är du, så befall mig att komma till dig på vattnet. Då sa han: Kom. Då steg Petrus ner från båten och gick på vattnet för att komma till Jesus. Men när han såg hur stark vinden var, blev han rädd och började sjunka. Han ropade och sa: Herre, rädda mig. Och genast räckte Jesus ut handen och tog tag i honom och sa till honom: O, du klentrogne. Varför tvivlade du? Och när de hade kommit upp i båten, lade sig vinden. Då kom de som var i båten och tillbad honom och sa:

Du är verkligen Guds Son! Och när de hade farit över, kom de till Gennesarets land. När männen där kände igen honom, skickade de ut bud i hela trakten där omkring, och de förde till honom alla som var sjuka. Och de bad honom att bara få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev botade.

Tillbaka

Matteusevangeliet 15

Då kom skriftlärda och fariseer från Jerusalem till Jesus och sa: Varför bryter dina lärjungar mot de äldstes traditioner? För de tvättar inte sina händer när de ska äta bröd. Men han svarade och sa till dem: Varför bryter även ni mot Guds bud på grund av era traditioner? För Gud befallde och sa: Hedra din far och mor. Och den som förbannar sin far eller mor, han ska döden dö. Men ni säger: Den som säger till sin far eller mor: Gåvan du kunde ha fått av mig till din hjälp, ger jag som offergåva.

Och därmed hedrar han inte sin far eller sin mor. På detta sätt upphäver ni Guds bud för era traditioners skull. Hycklare, Jesaja profeterade rätt om er när han sa: Detta folk närmar sig mig med sin mun och ärar mig med läpparna, men deras hjärtan är långt ifrån mig, och förgäves dyrkar de mig. De lär ut läror som är människors bud. Och han kallade till sig folket och sa till dem: Hör och förstå. Det som går in genom munnen orenar inte människan, utan det som går ut från munnen, det orenar människan. Då gick hans lärjungar fram till honom och sa: Vet du att fariseerna tog anstöt när de hörde vad du sa? Men han svarade och sa: Varje planta, som min himmelske Fader inte har planterat, ska ryckas upp med roten. Låt dem vara. De är blinda ledare för blinda. Och om en blind leder en blind, så faller de båda i gropen. Då svarade Petrus och sa till honom: Förklara denna liknelse för oss. Då sa Jesus: Är även ni fortfarande oförståndiga? Förstår ni inte ännu, att allt det som går in genom munnen, det går ner i magen och har sin naturliga utgång? Men det som går ut ur munnen, kommer från hjärtat, och det orenar människan. Ty från hjärtat utgår onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnes-

börd, hädelse. Det är detta som orenar människan, men att äta med otvättade händer, det orenar inte människan. Sedan gick Jesus bort därifrån och drog sig undan till trakten av Tyrus och Sidon. Och se, en kananeisk kvinna från dessa trakter kom och ropade till honom och sa: O, Herre, Davids Son, förbarma dig över mig. Min dotter plågas svårt av en ond ande. Men han svarade henne inte ett ord. Då steg hans lärjungar fram och bad honom och sa: Skicka iväg henne, för hon ropar efter oss. Men han svarade och sa: Jag är inte sänd till andra än de borttappade fåren av Israels hus. Men hon kom och tillbad honom, och sa: Herre, hjälp mig. Då svarade han och sa: Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna. Men hon sa: Ja, Herre. Men hundarna äter ju av de smulor som faller från deras herrars bord. Då svarade Jesus och sa till henne: O kvinna, din tro är stor. Ske dig som du vill. Och hennes dotter var botad i samma stund. Sedan gick Jesus därifrån och kom till Galileiska sjön, och gick upp på berget och satte sig ner där. Och mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blindas, stumma, krymplingar och många andra, och de lade dem för Jesu fötter, och han botade dem, så

att folket förundrade sig, när de såg stumma tala, krymplingar bli friska, lama gå och blinda se. Och de prisade Israels Gud. Sedan kallade Jesus till sig sina lärjungar och sa: Jag känner medlidande med folket, för de har nu i tre dagar dröjt kvar hos mig, och har ingenting att äta. Och jag vill inte sända iväg dem utan mat, för att de inte ska bli utmattade på vägen. Då sa hans lärjungar till honom: Var ska vi här i öknen få så mycket bröd, att vi kan mätta så mycket folk? Då sa Jesus till dem: Hur många bröd har ni? Och de sa: Sju, och några små fiskar. Då befallde han folket att slå sig ner på marken. Och han tog de sju bröden och fiskarna, tackade, bröt och gav åt sina lärjungar, och lärjungarna gav åt folket. Och alla åt och blev mätta. Och de tog upp det som var över av bitarna, sju korgar fulla. Och de som hade ätit var 4 000 män, förutom kvinnor och barn. Sedan skickade han iväg folket, steg i båten och for till Magdalas gränser.

Tillbaka

Mattusevangeliet 16

Sedan kom fariseerna och sadduceerna fram och frestade honom, och bad, att han skulle visa dem ett tecken från himlen. Men han svarade och sa till dem: På kvällen säger ni: Det blir vackert väder, för himlen är röd, och på morgonen: Det blir oväder i dag, för himlen är röd och mulen. Ni hycklare! Ni förstår visserligen att tyda himlens utseende, men tidernas tecken kan ni inte tyda. En ond och horisk generation söker efter tecken, men inget annat tecken ska ges åt den än profeten Jonas tecken. Och han lämnade dem och gick sin väg. När hans lärjungar kom över till den andra sidan, hade de glömt att ta bröd med sig. Då sa Jesus till dem: Se till att ni aktar er för fariseernas och sadduceernas surdeg. Då samtalade de med varandra och sa: Det är därför att vi inte har tagit bröd med oss. Jesus som visste det sa då till dem: Ni klentrogna, varför samtalar ni med varandra om att ni inte har tagit bröd med er? Förstår ni inte ännu, eller minns ni inte de fem bröden till de 5000 och hur många korgar ni fick? Inte heller de sju bröden till de 4 000

och hur många korgar ni då fick? Hur kommer det sig, att ni inte kan förstå, att det inte var om bröd då jag sa till er: Akta er för fariseernas och sadduceernas surdeg? Då förstod de, att han inte hade sagt att de skulle akta sig för surdeg i bröd, utan för fariseernas och sadduceernas lära. När Jesus kom till trakten av Cesarea Filippi frågade han sina lärjungar och sa: Vem säger folket att jag, Människosonen, är? Då svarade de: Några säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller en av profeterna. Han sa till dem: Men vem säger ni att jag är? Då svarade Simon Petrus och sa: Du är Kristus, den levande Gudens Son. Jesus svarade och sa till honom: Salig är du, Simon, Jonasson. För kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlarna. Och jag säger dig, att du är Petrus, och på denna klippa ska jag bygga min församling, och dödsrikets portar ska inte segra över henne. Och jag ska ge dig himmelrikets nycklar. Och allt vad du binder på jorden ska vara bundet i himlarna, och allt vad du löser på jorden ska vara löst i himlarna. Sedan befallde han sina lärjungar att inte tala om för någon att han var Jesus Kristus. Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar, att han

måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda, och bli dödad och på tredje dagen uppstå igen. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom och sa: Skona dig, Herre! Detta ska aldrig hända dig. Då vände han sig om och sa till Petrus: Gå bort ifrån mig, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors. Då sa Jesus till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. För den som vill bevara sitt liv, ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull, ska finna det. För vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ? För Människosonen ska komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då ska han belöna var och en efter hans gärningar. Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här ska inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike.

Tillbaka

Matteusevangeliet 17

Och sex dagar därefter tog Jesus med sig Petrus och Jakob och hans bror Johannes och förde dem upp på ett högt berg där de var för sig själva. Och han förvandlades inför dem, och hans ansikte lyste som solen och hans kläder var vita som ljuset. Och se, Mose och Elia visade sig för dem, och de samtalade med honom. Då började Petrus tala och sa till Jesus: Herre, det är gott för oss att vara här. Om du vill kan vi göra tre hyddor här, en åt dig och en åt Mose och en åt Elia. Medan han ännu talade, se, då överskuggades de av en lysande molnsky, och se, en röst ur skyn sa: Denne är min älskade Son, i honom har jag ett gott behag. Lyssna till honom. När lärjungarna hörde det, föll de ner på sina ansikten och var mycket förskräckta. Men Jesus gick fram och rörde vid dem och sa: Res er upp och frukta inte. Och när de lyfte blicken, såg de inga andra, utan bara Jesus. När de gick ner från berget, befälde Jesus dem och sa: Tala inte om denna syn för någon, förrän Människosonen har uppstått från de döda. Och hans lärjungar frå-

gade honom och sa: Varför säger då de skriftlärda, att Elia först måste komma? Jesus svarade och sa till dem: Elia ska i sanning komma först och ställa allt till rätta igen. Men jag säger er, att Elia redan har kommit, men de kände inte igen honom utan gjorde med honom vad de ville. På samma sätt ska också Människosonen få lida genom dem. Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen. När de sedan kom till folket, steg en man fram, böjde knä för honom och sa: Herre, förbarma dig över min son. För han är sinnessjuk och lider svårt. Ty han faller ofta i elden och i vattnet. Och jag förde honom till dina lärjungar, men de kunde inte bota honom. Då svarade Jesus och sa: O, du trolösa och onda släkte, hur länge ska jag vara med er? Hur länge ska jag stå ut med er? För hit honom till mig. Och Jesus befälde strängt den onde anden, och han for ut ur honom och pojken var botad från den stunden. Då kom lärjungarna till Jesus när de var ensamma och sa: Varför kunde vi inte driva ut honom? Då svarade Jesus dem: På grund av er otro. För sannerligen säger jag er: Om ni har tro som ett senapskorn kan ni säga till detta berg: Flytta dig härifrån dit bort, och det ska flytta sig,

och inget ska vara omöjligt för er. Men detta slag går inte ut, annat än genom bön och fasta. När de vistades i Galileen, sa Jesus till dem: Människosonen ska bli utlämnad i människors händer, och de ska döda honom, men på tredje dagen ska han uppstå igen. Då blev de mycket bedrövade. När de sedan kom till Kapernaum, kom de som tog upp tempelskatten till Petrus och sa: Betalar inte er mästare tempelskatt? Han sa: Jo. Och när han kom in i huset, sa Jesus till honom innan han hunnit säga något: Vad tror du, Simon? Från vilka tar jordens kungar tull eller skatt? Från sina barn eller från andra? Petrus sa till honom: Från andra. Då sa Jesus till honom: Alltså är barnen fria. Men för att vi inte ska vara till anstöt för dem, så gå till sjön och kasta ut en krok, och ta den första fisk som du drar upp och när du öppnar dess mun ska du finna ett silvermynt. Ta det och ge det åt dem för mig och dig.

Tillbaka

Matteusevangeliet 18

Isamma stund kom lärjungarna till Jesus och sa: Vem är den störste i himmelriket? Då kallade Jesus fram ett litet barn till sig och ställde det mitt ibland dem och sa: Sannerligen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som små barn, ska ni inte komma in i himmelriket. Därför, den som ödmjukar sig som detta lilla barn, han är den störste i himmelriket. Och den som tar emot ett sådant litet barn i mitt namn tar emot mig. Men den som förleder en av dessa små, som tror på mig, för honom vore det bättre att en stor kvarnsten hängdes om hans hals, och han sänktes ner i havets djup. Ve världen för förförelsernas skull. Förförelser måste ju komma, men ve den människa, genom vilken förförelsen kommer. Om nu din hand eller din fot förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet halt eller stympad, än att ha två händer eller två fötter och kastas i den eviga elden. Och om ditt öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet enögd, än att du skulle

ha två ögon och kastas i helvetets eld. Se till att ni inte föraktar någon av dessa små. För jag säger er, att deras änglar i himlarna alltid ser min Faders ansikte, som är i himlarna. För Människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat. Vad tror ni? Om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han inte de nittionio i bergen och ger sig ut och letar efter det som har gått vilse? Och om det händer att han finner det, sannerligen säger jag er: Han gläder sig mer över det än över de nittionio som inte har gått vilse. Så är det inte heller er Faders vilja, som är i himlarna, att någon av dessa små ska gå förlorad. Vidare, om din broder syndar mot dig, så gå och tillrättavisa honom enskilt mellan dig och honom. Om han lyssnar på dig, så har du vunnit din broder. Men om han inte lyssnar till dig, så ta med dig en eller två till, för att var sak ska avgöras efter två eller tre vittnens ord. Och om han inte lyssnar till dem, så säg det till församlingen. Och om han inte lyssnar till församlingen, ska han vara för dig som en hedning och tullindrivare. Sannerligen säger jag er: Allt det ni binder på jorden ska vara bundet i himlen, och allt det ni löser på jorden ska vara löst i himlen. Vidare säger jag er, att om två av er

kommer överens på jorden att be om något, vad det än är, så ska min Fader, som är i himlarna, göra det för dem. För där två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem. Då kom Petrus fram till honom och sa: Herre, hur ofta ska jag förlåta min broder, när han syndar mot mig? Upp till sju gånger? Jesus sa till honom: Jag säger dig: Inte upp till sju gånger utan upp till sjuttio gånger sju. Därför liknar himmelriket en kung, som ville hålla räkenskap med sina tjänare. Och när han började räkna, förde man fram till honom en som var skyldig honom tiotusen talenter. Men eftersom han inget hade att betala med, befallde hans herre att han och hans hustru och barn och allt det han ägde skulle säljas så att betalning kunde ske. Då föll den tjänaren ner på sina knän inför honom och bad: Herre, ha tålmod med mig, så ska jag betala dig allt. Då greps tjänarens herre av medlidande och gav honom fri och efterskänkte honom skulden. Men när tjänaren kom ut fann han en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra denarer. Och han tog fast honom och grep honom om strupen och sa: Betala mig vad du är skyldig. Då föll hans medtjänare ner vid hans fötter och bad honom, och sa: Ha tålmod med

mig, så ska jag betala dig allt. Men han ville inte, utan gick och lät sätta honom i fängelse, tills han hade betalat skulden. När hans medtjänare såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och gick och berättade för sin herre allt det som hade hänt. Då kallade hans herre honom till sig och sa till honom: Du onde tjänare! Hela skulden efterskänkte jag dig, därför att du bad mig. Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig? Och hans herre blev vred och överlämnade honom åt dem som torterar, tills han hade betalat allt som han var skyldig honom. Så ska också min himmelske Fader göra med er, om ni inte, var och en, av hjärtat förlåter sin broder hans överträdelser.

Tillbaka

Matteusevangeliet 19

När Jesus hade slutat detta tal, hände det att han bröt upp från Galileen och kom till Judeens område, på andra

sidan Jordan. Och mycket folk följde honom, och han botade dem där. Då gick fariseerna fram till honom, frestade honom och sa till honom: Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken orsak som helst? Då svarade han och sa till dem: Har ni inte läst att han som gjorde dem från början, gjorde dem till man och kvinna och sa: Därför ska en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två ska vara ett kött? Så är de inte mer två utan ett kött. Vad nu Gud har fogat samman får människan inte skilja åt. De sa till honom: Varför befallde då Mose att ge skilsmässobrev och skilja sig från henne? Han sa till dem: För ert hjärtas hårdhets skull tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Men jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru, utom för otukts skull, och gifter sig med en annan, begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med den frånskilda kvinnan begår äktenskapsbrott. Hans lärjungar sa till honom: Är det så med mannens förhållande till hustrun, är det bäst att inte gifta sig. Då sa han till dem: Inte alla kan ta emot det ordet, utan bara de, åt vilka det blir givet. För det finns obrukbara, som har blivit födda så från

moderlivet, och de som har blivit obrukbara av människor, och andra som har gjort sig själva till obrukbara för himmelrikets skull. Den som kan ta emot det, han må ta emot det. Sedan bar man fram småbarn till honom, för att han skulle lägga händerna på dem och be, men lärjungarna hindrade dem. Då sa Jesus: Låt småbarnen komma till mig och hindra dem inte. För sådana hör himmelriket till. Och när han hade lagt händerna på dem gick han därifrån. Och se, en man gick fram och sa till honom: Gode mästare, vad för gott ska jag göra för att få evigt liv? Då sa han till honom: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom en, det är Gud. Men vill du gå in i livet, så håll budorden. Han sa till honom: Vilka? Jesus sa: Du skall inte dräpa, du skall inte begå äktenskapsbrott, du skall inte stjäla, du skall inte bära falskt vittnesbörd. Hedra din far och din mor, och du skall älska din nästa så som dig själv. Den unge mannen sa till honom: Allt detta har jag hållit från min ungdom. Vad är det mer som fattas? Jesus sa till honom: Om du vill vara fullkomlig, så gå och sälj det du har och ge åt de fattiga, och du ska få en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig. Men när den unge mannen hörde det ordet, gick

han bedrövad sin väg, eftersom han hade många ägodelar. Då sa Jesus till sina lärjungar: Sannerligen säger jag er: Det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Och ytterligare säger jag er: Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga, än för en rik att komma in i Guds rike. När hans lärjungar hörde detta, blev de mycket förskräckta och sa: Vem kan då bli frälst? Då såg Jesus på dem och sa till dem: För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt. Då svarade Petrus och sa till honom: Se, vi har lämnat allt och följt dig. Vad ska vi få för det? Då sa Jesus till dem: Sannerligen säger jag er, att ni som har följt mig ska i återupprättelsen när Människosonen sitter på sin härlighets tron, också ni sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Och var och en som lämnar hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller hustru eller barn eller åkrar för mitt namns skull, ska få hundrafalt igen och ärva evigt liv. Men många som är de första ska bli de sista, och de sista ska bli de första.

Matteusevangeliet 20

Ty himmelriket är likt en jordägare som gick ut tidigt på morgonen för att hyra arbetare till sin vingård. Och när han hade kommit överens med arbetarna om en dagslön på en denar, skickade han dem till sin vingård. Sedan gick han ut vid tredje timmen och såg några andra stå arbetslösa på torget och sa till dem: Gå också ni till vingården, så ska jag ge er vad som är skäligt. Och de gick. Vid sjätte och nionde timmen gick han ut igen och gjorde på samma sätt. Också vid den elfte timmen gick han ut och fann några andra stå arbetslösa och sa till dem: Varför står ni här hela dagen arbetslösa? De sa till honom: Därför att ingen har hyrt oss. Då sa han till dem: Gå också ni till min vingård, så ska ni få vad som är skäligt. När kvällen kom, sa vingårdsherren till sin förvaltare: Kalla fram arbetarna och ge dem deras lön, börja med de sista och sluta med de första. Och när de som kom vid elfte timmen kom fram, fick de var sin denar. Men när de första kom, trodde de att de skulle få mer, men också de fick var och en sin denar. När de fick den, klagade de

på jordägaren och sa: Dessa sista har arbetat en timme, och du har jämställt dem med oss som har burit dagens börda och hetta. Då svarade han en av dem och sa: Min vän, jag gör dig ingen orätt. Kom du inte överens med mig om en denar? Ta det som tillhör dig och gå din väg. Men jag vill ge denne siste lika mycket som åt dig. Eller får jag inte göra vad jag vill med det som är mitt? Eller ser du med ont öga för att jag är god? Så ska de sista bli de första, och de första bli de sista. För många är kallade men få är utvalda. När Jesus var på väg upp till Jerusalem, tog han de tolv lärjungarna åt sidan på vägen och sa till dem: Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till överstepräster och de skriftlärd, och de ska döma honom till döden, och de ska utlämna honom åt hedningarna till att hånas och gisslas och korsfästas. Men på tredje dagen ska han uppstå igen. Då kom Sebedeus söners mor fram till honom med sina söner, tillbad honom och ville begära något av honom. Då sa han till henne: Vad vill du? Hon sa till honom: Säg, att dessa mina två söner i ditt rike ska få sitta, den ene på din högra sida, och den andre på den vänstra. Då svarade Jesus och sa: Ni vet inte vad ni begär. Kan ni

dricka den bägare som jag ska dricka, och döpas med det dop som jag döps med? De sa till honom: Det kan vi. Då sa han till dem: Min bägare ska ni visserligen få dricka, och döpas med det dop som jag döps med, men att sitta på min högra sida och på min vänstra är inte min sak att ge, utan det ska ges åt dem som min Fader har berett det för. När de tio hörde detta, blev de förargade på de två bröderna. Då kallade Jesus dem till sig och sa: Ni vet att folkens furstar råder över dem, och de som är mäktiga utövar sin makt över dem. Men så ska det inte vara bland er. Utan den som vill vara stor bland er, han ska vara er tjänare, och den bland er som vill vara den främste, han ska vara er tjänare, liksom Människosonen har kommit, inte för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många. När de var på väg ut från Jeriko, följde mycket folk med honom. Och se, två blinda satt vid vägen. När de hörde att Jesus gick förbi, ropade de och sa: Herre, Davids Son, förbarma dig över oss. Men folket tillrättavisade dem skarpt att de skulle vara tysta. Då ropade de ännu högre och sa: Herre, Davids Son, förbarma dig över oss. Då stannade Jesus och kallade på dem och sa: Vad vill ni att jag ska göra för er? De sa till honom:

Herre, att våra ögon ska öppnas. Då förbarmade sig Jesus över dem och rörde vid deras ögon, och genast kunde de se med sina ögon och de följde honom.

Tillbaka

Matteusevangeliet 21

Och när de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Oljeberget, då sände Jesus iväg två lärjungar och sa till dem: Gå in i byn som ligger framför er och genast ska ni finna ett åsnesto bundet, och ett föl bredvid henne. Lös dem och led dem till mig. Och om någon säger något till er, ska ni säga: Herren behöver dem, och genast ska han skicka iväg dem. Men allt detta hände för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten, som sa: Säg till dottern Sion: Se, din Konung kommer till dig, ödmjuk, ridande på en åsna och på ett föl, en arbetsåsna's föl. Och lärjungarna gav sig iväg och gjorde som Jesus hade befallt dem. De hämtade

åsnestoet och fölet och lade sina kläder på dem, och de satte upp honom på det. Och den stora folkmassan bredde ut sina kläder på vägen, och andra skar kvistar av träden och strödde på vägen. Och folket, som gick före och de som följde efter, ropade och sa: Hosianna, Davids Son. Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden! Och när han kom in i Jerusalem, kom hela staden i rörelse och man frågade: Vem är denne? Då sa folket: Det är Jesus, Profeten, från Nasaret i Galileen. Och Jesus gick in i Guds tempel och drev ut alla som köpte och sålde i templet, och stötte omkull penningväxlarnas bord och stolarna för dem som sålde duvor, och sa till dem: Det står skrivet: Mitt hus ska kallas ett bönehus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste. Och blindade och lama kom till honom i templet, och han botade dem. När överstepräster och de skriftlärdade såg de under som han gjorde, och barnen som ropade i templet och sa: Hosianna, Davids Son, blev de mycket upprörda och sa till honom: Hör du vad dessa säger? Då sa Jesus till dem: Ja. Har ni aldrig läst: Av barns och spädbarns mun har du berett dig lovprisning? Då lämnade han dem och gick ut ur staden till Betania och övernattade där. När

han tidigt på morgonen återvände till staden blev han hungrig. Och då han fick se ett fikonsträd vid vägen, gick han fram till det, men fann inget på det, utan bara löv. Då sa han till det: Aldrig någonsin mer ska det växa frukt på dig. Och kort därefter vissnade fikonsträdet. När lärjungarna såg detta, förundrade de sig och sa: Hur kunde fikonsträdet vissna så plötsligt? Då svarade Jesus och sa till dem: Sannerligen säger jag er: Om ni har tro och inte tvivlar, ska ni inte bara göra sådant som hände med fikonsträdet, utan ni ska också kunna säga till detta berg: Lyft dig upp, och kasta dig i havet, och det ska ske. Och allt vad ni med tro ber om i er bön, det ska ni få. När han kom in i templet, gick översteprästerna och folkets äldste till honom medan han undervisade, och sa: Med vilken makt gör du detta? Och vem har gett dig denna makt? Då svarade Jesus och sa till dem: Också jag har en sak att fråga er. Om ni svarar mig på den, ska också jag säga er med vilken makt jag gör detta. Varifrån var Johannes dop? Från himlen eller från människor? Då samrådde de med varandra och sa: Om vi säger: Från himlen, så säger han till oss: Varför trodde ni då honom inte? Men om vi säger: Från människor, så fruktar vi för folket, eftersom

alla håller Johannes för en profet. Då svarade de Jesus och sa: Vi vet inte. Då sa han till dem: Så säger inte heller jag er, med vilken makt jag gör detta. Men vad anser ni? En man hade två söner. Och han gick till den förste och sa: Min son, gå i dag och arbeta i min vingård. Han svarade och sa: Jag vill inte. Men efteråt ångrade han sig och gick. Och han gick till den andre och sa på samma sätt. Då svarade han och sa: Jag går, Herre. Men han gick inte. Vem av de två gjorde det fadern ville? De sa till honom: Den förste. Jesus sa till dem: Sannerligen säger jag er att tullindrivare och skökor ska gå in i Guds rike före er. För Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, och ni trodde honom inte, men tullindrivarna och skökorna trodde honom. Och när ni såg det, ångrade ni er inte efteråt, så att ni trodde honom. Hör en annan liknelse: Det var en jordägare, som planterade en vingård och satte ett stängsel omkring den, och grävde ut en vinpress därinne och byggde ett torn, och arrenderade ut den åt vinodlare och for utomlands. När nu skördetiden kom, skickade han sina tjänare till vinodlarna för att de skulle hämta dess frukt åt honom. Då tog vinodlarna fast hans tjänare. En piskade de och en annan slog

de ihjäl och en annan stenade de. Åter skickade han andra tjänare, fler än de första. Men de gjorde med dem på samma sätt. Och till sist skickade han sin son till dem och sa: De kommer att ha respekt för min son. Men när vinodlarna fick se sonen, sa de till varandra: Denne är arvingen. Kom, låt oss döda honom och ta hans arv. Och de tog fast honom, drev ut honom ur vingården och dödade honom. När nu vingårdens herre kommer, vad ska han göra med dessa vinodlare? De sa till honom: De onda ska han ge en smärtsam död, och sin vingård ska han arrendera ut åt andra vinodlare, som ger honom frukten i rätt tid. Jesus sa till dem: Har ni aldrig läst i Skrifterna: Den sten som byggnadsarbetarna förkastade, den har blivit en hörnsten. Av Herren har detta blivit gjort, och det är underbart i våra ögon. Därför säger jag er, att Guds rike ska tas från er och ges åt ett folk som bär dess frukt. Och den som faller på den stenen, blir krossad, men den som stenen faller på, han ska smulas sönder. Och när översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att han talade om dem. De ville gripa honom men var rädda för folket, eftersom de ansåg honom vara en

profet.

Tillbaka

Matteusevangeliet 22

Därefter började Jesus än en gång tala till dem i liknelser, och sa: Himmeleriket är likt en kung, som höll bröllop för sin son och skickade ut sina tjänare, för att kalla dem till bröllopet som var bjudna, men de ville inte komma. Återigen skickade han ut andra tjänare, och sa: Säg åt dem som är bjudna: Se, jag har tillrett min måltid, mina oxar och gödkalvarna är slaktade, och allting är redo. Kom till bröllopet. Men de brydde sig inte om det, utan gick sin väg, den ene till sitt jordbruk, den andre till sina affärer. Och de andra tog fast hans tjänare och misshandlade och dödade dem. När kungen hörde det, blev han vred och skickade ut sina härar och lät döda dessa mördare och brände ner deras stad. Sedan sa han till sina tjänare: Bröllopet är ju färdigt, men de som var bjudna var inte värdiga.

Gå därför ut till vägsälken och bjud alla ni ser till bröllopet. Och tjänarna gick ut på vägarna och samlade alla, så många de fann, både onda och goda, och bröllopssalen blev fylld av gäster. När kungen gick in för att se på gästerna, fick han där se en man som inte var klädd i bröllopskläder. Då sa han till honom: Min vän, hur kom du in här utan bröllopskläder? Men han teg. Då sa kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter och för bort honom och kasta honom i det yttersta mörkret. Där ska vara gråt och tandagnisslan. För många är kallade, men få är utvalda. Då gick fariseerna bort och gjorde upp planer hur de skulle kunna fånga honom genom hans ord. Och de sände sina lärjungar till honom, tillsammans med Herodes anhängare, och sa: Mästare, vi vet att du är sanningsenlig och undervisar rätt om Guds väg och bryr dig inte om vad människor tycker, för du gör inte skillnad på människor. Så säg oss: Vad anser du? Är det tillåtet att man ger kejsaren skatt eller inte? Men Jesus märkte deras ondska och sa: Varför vill ni sätta mig på prov, ni hycklare? Visa mig myntet som man betalar skatt med. Då räckte de honom en denar. Och han sa till dem: Vems bild och inskrift är detta? De sa till honom:

Kejsarens. Då sa han till dem: Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud. När de hörde detta, förundrade de sig och lämnade honom och gick sin väg. Samma dag kom det fram till honom sadduceer, som påstår att det inte finns någon uppståndelse, och frågade honom, och sa: Mästare, Mose sa: Om någon dör barnlös, ska hans bror gifta sig med hans hustru och så ge barn åt sin bror. Nu fanns hos oss sju bröder, och den förste gifte sig och dog. Eftersom han inte hade några barn, lämnade han sin hustru åt sin bror. På samma sätt också den andre och den tredje, ända till den sjunde. Och sist av alla dog också kvinnan. Vem av de sju ska hon nu vara hustru till vid uppståndelsen? Alla var ju gifta med henne. Jesus svarade och sa till dem: Ni tar fel. Ni förstår inte Skrifterna och inte heller Guds kraft. För vid uppståndelsen gifter man sig inte och blir inte bortgift, utan man är som Guds änglar i himlen. Men vad angår de dödas uppståndelse, har ni inte läst det som har blivit sagt till er av Gud, som sa: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Gud är inte de dödas Gud, utan de levandes. Och när folket hörde detta, häpnade de över hans undervisning. När fariseerna hörde att

han hade gjort sadduceerna svarslösa, församlade de sig, och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglörd, och sa: Mästare, vilket är det största budet i lagen? Då sa Jesus till honom: Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det främsta och största budet. Och det andra är detta likt: Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna. Medan fariseerna var samlade, frågade Jesus dem och sa: Vad anser ni om Kristus? Vems Son är han? De sa till honom: Davids. Han sa till dem: Hur kan då David i Anden kalla honom Herre och säga: Herren sa till min Herre: Sätt dig på min högra sida, till dess jag lägger dina fiender åt dig till en fotpall? Om nu David kallar honom Herre, hur kan han då vara hans son? Och ingen kunde svara honom ett ord. Och från den dagen vågade inte heller någon fråga honom något mer.

Tillbaka

Matteusevangeliet 23

Då talade Jesus till folket och till sina lärjungar och sa: På Moses stol sitter de skriftlärdar och fariseerna. Därför, allt vad de säger till er att ni ska hålla, håll det och gör det. Men gör inte efter deras gärningar, för de säger men gör inte. För de binder samman tunga bördor som är svåra att bära och lägger dem på människornas skuldror, men själva vill de inte röra dem med ett finger. Och alla sina gärningar gör de för att bli sedda av människorna. De gör sina böneremсор breda och hörntofsarna på sina kläder stora. Och de älskar den främsta platsen vid middagarna och de främsta platserna i synagogorna och vill bli hälsade på torgen och av människorna kallas Rabbi, Rabbi. Men ni ska inte låta er kallas Rabbi, för en är er Läromästare, Kristus, och ni är alla bröder. Och ni ska inte kalla någon på jorden er fader, för en är er Fader, han som är i himlarna. Inte heller ska ni låta någon kalla er mästare, för en är er Mästare, Kristus. Men den som är störst bland er ska vara er tjänare. Och var och en som upphöjer sig ska bli ödmjukad, och var och en

som ödmjukar sig ska bli upphöjd. Men ve er, skriftlärdar och fariseer, hycklare, för ni stänger till himmelriket för människorna! För själva går ni inte in, och de som är på väg in tillåter ni inte heller att gå in. Ve er, skriftlärdar och fariseer, hycklare, för ni plundrar änkers hus och ber långa böner för syns skull. Därför ska ni få desto hårdare dom. Ve er, skriftlärdar och fariseer, hycklare, som far omkring över land och hav för att göra en proselyt, och när han blivit det, gör ni honom till helvetets barn, två gånger värre än vad ni själva är. Ve er, blinda ledare, som säger: Om någon svär vid templet, betyder det ingenting. Men om någon svär vid guldets i templet är han bunden vid sin ed. Ni dårar och blinda, för vilket är förmer, guldets eller templet som helgar guldets? Och om någon svär vid altaret, betyder det ingenting, men om någon svär vid offret som är på det är han bunden vid sin ed. Ni dårar och blinda, för vilket är förmer, offret eller altaret som helgar offret? Därför, den som svär en ed vid altaret, svär vid detta och vid allt det som är på det. Och den som svär en ed vid templet, svär vid detta och vid honom som bor i det. Och den som svär en ed vid himlen, svär vid Guds tron och vid honom som sitter

på den. Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare, som ger tionde av mynta och dill och kummin men försummar det viktigaste i lagen: domen och barmhärtigheten och tron. Detta borde ni göra utan att försumma det andra. Ni blinda ledare, som silar bort myggen men sväljer kamelen. Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare, för ni gör bågaren och fatet rent utvändigt men invändigt är de fulla av rovgirighet och måttlöshet. Du blinde farisé, gör först det inre av bågaren och fatet rent, så att också dess utsida kan bli ren. Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare, för ni liknar vitkalkade gravar som väl utvändigt ser prydliga ut, men invändigt är fulla av de dödas ben och all orenhet. På samma sätt ser ni också rättfärdiga ut utanpå inför människorna, men inuti är ni fulla av hyckleri och orättfärdighet. Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare, som bygger upp profeternas gravar och pryder de rättfärdigas gravstenar, och säger: Om vi hade levt på våra fäders tid, så hade vi inte gjort oss medskyldiga till profeternas blod. Så vittnar ni om er själva att ni är barn till dem som dödade profeterna. Fyll också ni era fäders mått! Ni ormar, ni huggormsyngel, hur ska ni kunna fly undan helvetets dom? Se, därför sänder jag till er

profeter och visa och skriftlärd. Och några av dem ska ni döda och korsfästa, och andra av dem ska ni piska i era synagogor och förfölja från stad till stad, för att allt rättfärdigt blod som är utgjutet på jorden ska komma över er, från den rättfärdige Abels blod till Sakarias, Barakias sons, blod, som ni dödade mellan templet och altaret. Sannerligen säger jag er: Allt detta ska komma över detta släkte. Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, såsom hönan samlar sina kycklingar under sina vingar. Men ni ville inte. Se, ert hus ska lämnas öde för er. För jag säger er: Härefter ska ni inte se mig, förrän ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.

Tillbaka

Matteusevangeliet 24

När Jesus kom ut från templet och var på väg därifrån, då kom hans lärjungar fram till honom för att visa

honom templets byggnader. Då sa Jesus till dem: Ser ni inte allt detta? Sannerligen säger jag er: Här ska inte lämnas sten på sten, som inte ska brytas ner. När han sedan satt på Oljeberget och de var för sig själva, kom lärjungarna fram till honom och frågade: Säg oss, när ska detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och tidsålderns slut? Då svarade Jesus och sa till dem: Se upp så att ingen bedrar er. För många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Kristus, och de ska bedra många. Och ni ska få höra om krig och rykten om krig. Se till, att ni inte blir skrämda, för allt detta måste hända, men det är ännu inte slutet. För folk ska resa sig mot folk och rike mot rike, och det ska bli hungersnöd och epidemier och jordbävningar på många platser. Men allt detta är början till födslovärkarna. Då ska de utlämna er till att plågas och döda er, och ni ska bli hatade av alla folk för mitt namns skull. Och då ska många komma på fall och de ska förråda varandra och hata varandra. Och många falska profeter ska träda fram och bedra många. Och därför att ondskan tilltar, ska kärleken kallna hos många. Men den som håller ut till slutet, han ska bli frälst. Och detta evangelium om riket ska bli predikat i hela världen

till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan ska slutet komma. När ni nu får se förödelsens styggelse, som omtalats genom profeten Daniel, stå på helig plats - må den som läser förstå det - då ska de som är i Judeen fly upp till bergen. Den som är på taket ska inte gå ner för att ta något från sitt hus, och den som är ute på åkern ska inte vända tillbaka för att hämta sina kläder. Men ve dem som väntar barn och dem som ammar på den tiden. Men be att er flykt inte sker under vintern, inte heller på sabbaten. För då ska det bli en stor vedermöda, som inte har varit från världens begynnelse intill nu, inte heller någonsin mer ska bli. Och om de dagarna inte blev förkortade, så skulle inget kött bli frälst. Men för de utvaldas skull ska de dagarna bli förkortade. Om någon då säger till er: Se, här är Kristus eller där, så tro det inte. För sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter ska uppstå, och de ska göra stora tecken och under, för att om möjligt bedra även de utvalda. Se, jag har sagt er det i förväg. Därför om de säger till er: Se, han är i öknen, så gå inte dit, eller: Se, han är i de inre rummen, så tro det inte. För såsom blixten kommer från öster och syns ända till väster, så ska också Människosonens

återkomst vara. För varhelst den döda kroppen är, dit samlar sig örnarna. Men strax efter den tidens vedermöda ska solen förmörkas, och månen ska inte ge sitt sken, och stjärnorna ska falla från himlen, och himlarnas krafter ska skakas. Och då ska Människosonens tecken synas på himlen, och alla jordens stammar ska då jämra sig. Och de ska få se Människosonen komma på himlens skyar med makt och stor härlighet. Och han ska sända ut sina änglar med starkt basunljud, och de ska församla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ände till den andra. Lär nu en liknelse från fikonträdet: När dess kvistar blir mjuka och löven börjar spricka ut, så vet ni att sommaren är nära. Likaså när ni ser allt detta, så vet att det är nära och står för dörren. Sannerligen säger jag er: Denna generation ska inte förgås, förrän allt detta sker. Himmel och jord ska förgås, men mina ord ska inte förgås. Men om den dagen och den stunden vet ingen, inte ens himlens änglar, utan bara min Fader. Men så som det var på Noas tid, så ska också Människosonens återkomst vara. För så som det var i dagarna före floden: De åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken, och de visste ingenting,

förrän floden kom och tog bort alla. Så ska också Människosonens återkomst vara. Då ska två vara ute på åkern, den ene ska tas med och den andre lämnas kvar. Två ska mala på kvarnen, den ene ska tas med och den andre lämnas kvar. Vaka därför, för ni vet inte vilken stund er Herre kommer. Men det ska ni veta att om husägaren visste vid vilken tid på natten tjuven skulle komma, så hade han vakat och inte tillåtit att någon bröt sig in i hans hus. Var därför också ni redo, för i den stund ni inte tänker det, kommer Människosonen. Vem är nu en trogen och klok tjänare, som hans herre har satt över sitt husfolk för att ge dem mat i rätt tid? Salig är den tjänaren som hans herre finner göra så, när han kommer. Sannerligen säger jag er, att han ska sätta honom över allt han äger. Men om den onde tjänaren säger i sitt hjärta: Min herre dröjer med att komma, och börjar slå sina medtjänare, och äter och dricker med de druckna, då ska den tjänarens herre komma en dag när han inte väntar honom, och i en stund han inte vet om, och han ska hugga honom i stycken och ge honom hans del med hycklarna. Där ska vara gråt och tandagnisslan.

Mattusevangeliet 25

Då ska himmelriket bli likt tio jungfrur som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen. Men fem av dem var visa, och fem var oförståndiga. De oförståndiga tog sina lampor, men tog ingen olja med sig. Men de visa tog olja i sina kärl, tillsammans med sina lampor. När brudgummen dröjde, blev de alla sömniga och somnade. Men vid midnattstid hördes ett rop: Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom. Då stod alla dessa jungfrur upp, och gjorde i ordning sina lampor. Och de oförståndiga sa till de visa: Ge oss av er olja, för våra lampor slocknar. Men de visa svarade: Den skulle inte räcka till för både oss och er. Utan gå hellre bort till dem som säljer, och köp åt er själva. Och medan de gick för att köpa, kom brudgummen. Och de som var redo gick in med honom till bröllopet, och dörren stängdes. Men efteråt kom även de andra jungfrurna och sa: Herre, Herre, öppna för oss. Då svarade han och sa: Sannerligen säger jag er: Jag känner er inte.

Vaka därför, för ni vet varken dagen eller stunden, när Människosonen kommer. För det är som när en man skulle resa utomlands. Han kallade på sina tjänare och överlämnade sina ägodelar åt dem, och gav åt en fem talenter, åt en annan två och åt en annan en - åt var och en efter hans förmåga, och for sedan utomlands. Då gick den som hade fått fem talenter bort och handlade med dem och tjänade fem talenter till. Och på samma sätt tjänade också den som hade fått två ytterligare två. Men den som hade fått en gick och grävde ner den i marken och gömde sin herres pengar. Men efter en lång tid kom dessa tjänares herre och höll räkenskap med dem. Då kom han fram, som hade fått fem talenter och lämnade fram fem talenter till och sa: Herre, du överlämnade åt mig fem talenter. Se, fem talenter till har jag vunnit förutom dem. Och hans herre sa till honom: Bra gjort, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje. Då kom också den fram, som hade fått två talenter och sa: Herre, du överlämnade åt mig två talenter. Se, två talenter till har jag vunnit förutom dem. Hans herre sa till honom: Bra gjort, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det

lilla. Jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje. Sedan kom också den fram, som hade fått en talent, och sa: Herre, jag visste att du är en sträng man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. Och jag var rädd och gick bort och gömde din talent i jorden. Se, här har du det som är ditt. Då svarade hans herre och sa till honom: Du onde och late tjänare. Du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Då borde du ha satt in mina pengar i en bank, så att jag hade kunnat få det som är mitt med ränta när jag kom. Ta därför ifrån honom talenten och ge den åt honom som har de tio talenterna. För var och en som har ska få och det i överflöd, men från den som inte har, ska tas också det han har. Och kasta den oduglige tjänaren i det yttersta mörkret. Där ska vara gråt och tandagnisslan. Men när Människosonen kommer i sin härlighet, och alla heliga änglar med honom, då ska han sitta på sin härlighets tron. Och inför honom ska alla folk församlas, och han ska skilja dem, den ene från den andre, som en herde skiljer fåren från getterna. Och fåren ska han ställa på sin högra sida, och getterna på den vänstra. Då ska Konungen säga

till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta emot det rike som gjorts i ordning åt er från världens början. För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni gav mig husrum, naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. Då ska de rättfärdiga svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och gav dig husrum, eller naken och klädde dig? Eller när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? Då ska Konungen svara och säga till dem: Sannerligen säger jag er: Det ni har gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig. Sedan ska han också säga till dem som står på vänstra sidan: Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden, som har ställts i ordning åt djävulen och hans änglar. För jag var hungrig och ni gav mig inget att äta. Jag var törstig och ni gav mig inget att dricka. Jag var främling och ni gav mig inte husrum, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. Då ska också de svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som

främling eller naken eller sjuk eller i fängelse, och tjänade dig inte? Då ska han svara dem och säga: Sannerligen säger jag er: Vad ni inte har gjort mot en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort mot mig. Och dessa ska då gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.

Tillbaka

Matteusevangeliet 26

Och det hände, att när Jesus hade slutat hela detta tal, sa han till sina lärjungar: Ni vet att det är påsk om två dagar. Då ska Människosonen utlämnas för att bli korsfäst. Då samlade sig överstepräster och de skriftlärdar och folkets äldste i översteprästens palats. Han hette Kaifas, och de planerade att gripa Jesus med list och döda honom. Men de sa: Inte under högtiden, för att det inte ska bli upplopp bland folket. Då Jesus var i Betania, i Simon den spetälskes hus, kom en kvinna fram till honom. Hon hade en alabasterflaska med dyrbar välluktande olja och

hällde ut den över hans huvud, där han låg till bords. Men när hans lärjungar såg det, blev de förargade och sa: Till vad tjänar detta slöseri? För denna olja hade man kunnat sälja dyrt och ge åt de fattiga. Men Jesus visste om det och sa till dem: Varför oroar ni kvinnan? För en god gärning har hon gjort mot mig. För de fattiga har ni alltid ibland er, men mig har ni inte alltid. Då hon hällde ut denna smörjelse över min kropp, gjorde hon det inför min begravning. Sannerligen säger jag er: Överallt i hela världen där detta evangelium blir predikat, ska det hon gjorde också bli berättat till minne av henne. Då gick en av de tolv, han som hette Judas Iskariot, till översteprästerna och sa: Vad vill ni ge mig, för att jag ska utlämna honom åt er? Då räknade de upp trettio silvermynt åt honom. Och från den stunden sökte han efter tillfälle att förråda honom. Men på första dagen i det osyrade brödets högtid kom lärjungarna till Jesus och sa till honom: Var vill du, att vi ska förbereda åt dig att äta påskalammet? Då sa han: Gå in i staden till den och den och säg till honom: Mästaren säger: Min stund är nära, hos dig vill jag fira påsk med mina lärjungar. Och lärjungarna gjorde som Jesus hade befallt dem och redde till

påskalammet. När det hade blivit kväll, låg han till bords med de tolv. Och medan de åt, sa han: Sannerligen säger jag er: En av er ska förråda mig. Då blev de mycket bedrövade och var och en av dem började säga till honom: Herre, det är väl inte jag? Då svarade han och sa: Den som tillsammans med mig doppade handen i skålen, han ska förråda mig. Människosonen går visserligen bort, såsom det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd. Det hade varit bättre för den människan, att han aldrig hade blivit född. Men Judas, som förrådde honom, tog då till orda och sa: Rabbi, det är väl inte jag? Han sa till honom: Du sa det. Men när de åt, tog Jesus brödet och välsignade det och bröt det och gav åt lärjungarna och sa: Tag och ät. Detta är min kropp. Och han tog bägaren och tackade och gav åt dem och sa: Drick alla av den. För detta är mitt blod, det nya förbundet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Och jag säger er: Häfter ska jag inte dricka av denna vinträdets frukt förrän den dag då jag dricker det nytt med er i min Faders rike. Och när de hade sjungit en lovsång, gick de ut till Oljeberget. Då sa Jesus till dem: I denna natt ska ni alla komma

på fall för min skull, för det står skrivet: Jag ska slå Herden, och fåren i hjorden ska bli förskingrade. Men när jag har uppstått, ska jag gå före er till Galileen. Då svarade Petrus och sa till honom: Även om alla andra kommer på fall för din skull, kommer jag aldrig någonsin på fall. Jesus sa till honom: Sannerligen säger jag dig: I denna natt, innan tuppen gal, ska du tre gånger förneka mig. Petrus sa till honom: Om jag än måste dö med dig, ska jag ändå inte förneka dig. Detsamma sa också alla de andra lärjungarna. Sedan gick Jesus med dem till en plats som kallas Getsemane, och sa till lärjungarna: Sitt här, medan jag går dit bort och ber. Och han tog med sig Petrus och Sebedeus två söner och han började bedrövas och ängslas. Då sa han till dem: Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig. Och han gick lite längre fram, föll ner på sitt ansikte, bad och sa: Min Fader, om det är möjligt, låt denna bägare gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill. Och han kom till lärjungarna och fann dem sovande. Då sa han till Petrus: Så ni kunde inte vaka en timme med mig? Vaka och be, att ni inte kommer i frestelse. För anden är villig, men köttet är svagt. På nytt gick han bort för andra gången

och bad, och sa: Min Fader, om denna bägare inte kan tas ifrån mig, utan att jag dricker den, så ske din vilja. När han kom tillbaka, fann han återigen att de sov, för deras ögon var tunga av sömn. Då lämnade han dem och gick bort på nytt och bad för tredje gången, och sa samma ord. Därefter kom han till sina lärjungar och sa till dem: Ni sover nu och vilar er. Se, stunden har kommit, då Människosonen ska överlämnas i syndares händer. Res på er, låt oss gå. Se, han som förräder mig är här. Och medan han ännu talade, se, då kom Judas, en av de tolv, och med honom en stor folkskara med svärd och påkar, från översteprästerna och folkets äldste. Men den som förrådde honom hade gett dem ett tecken, och sagt: Den som jag kysser, han är det, grip honom. Och han gick genast fram till Jesus och sa: Var hälsad, Rabbi, och kysste honom. Men Jesus sa till honom: Min vän, varför har du kommit? Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom. Och se, en av dem som var med Jesus räckte ut handen, drog ut sitt svärd och högg till översteprästens tjänare och högg av hans öra. Då sa Jesus till honom: Stick ditt svärd tillbaka i skidan. För alla de som tar till svärd ska dödas med svärd. Eller tror du

inte att jag nu kan be min Fader, och han skulle genast sända till mig mer än tolv legioner änglar? Men hur skulle då Skrifterna uppfyllas, som säger att detta måste ske? I samma stund sa Jesus till skaran: Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att ta fast mig. Var dag har jag suttit bland er i templet och undervisat, och ni har inte gripit mig. Men allt detta har skett för att profeternas Skrifter skulle fullbordas. Då övergav alla lärjungarna honom och flydde. Och de som hade gripit Jesus förde honom till översteprästen Kaifas, där de skriftlärda och de äldste hade samlats. Men Petrus följde honom på avstånd fram till översteprästens palats och gick in där och satte sig bland tjänarna för att se hur det skulle sluta. Och översteprästerna och de äldste och hela Stora rådet sökte efter falskt vittnesbörd mot Jesus, för att kunna döda honom. Men de fann inget. Trots att många falska vittnen trädde fram fann de inget. Slutligen kom det fram två falska vittnen och sa: Denne har sagt: Jag kan bryta ner Guds tempel och på tre dagar bygga upp det igen. Då reste sig översteprästen och sa till honom: Svarar du inget på det som dessa vittnar mot dig? Men Jesus teg. Då tog översteprästen till orda och sa till honom:

Jag befaller dig under edsplikt inför den levande Guden, att du säger oss om du är Kristus, Guds Son. Jesus sa till honom: Du sa det. Men jag säger er: Härefter ska ni se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens skyar. Då rev översteprästen sönder sina kläder och sa: Han har hädat. Vad behöver vi fler vittnen till? Se, ni har nu hört hans hädelse! Vad anser ni? Då svarade de och sa: Han är skyldig till döden. Då spottade de honom i ansiktet och slog honom, och somliga slog honom med handflatorna och sa: Profetera för oss, Kristus. Vem var det som slog dig? Men Petrus satt utanför på palatsets gård. Och en tjänsteflicka kom fram till honom och sa: Du var också med Jesus från Galileen. Men han nekade inför alla och sa: Jag vet inte vad du menar. Och när han gick ut genom porten, såg en annan honom och sa till dem som var där: Denne var också med Jesus från Nasaret. Då nekade han på nytt och svor med en ed: Jag känner inte den mannen. Och efter en stund kom de som stod där fram till Petrus och sa: Sannerligen, du är också en av dem, för ditt uttal avslöjar dig. Då började han förbanna sig och svära: Jag känner inte den mannen. Och strax gol en tupp. Då kom Petrus

ihåg Jesu ord, som han hade sagt honom: Förrän tuppen gal, ska du tre gånger förneka mig. Och han gick ut och grät bittert.

Tillbaka

Matteusevangeliet 27

När det hade blivit morgon, höll alla översteprästerna och folkets äldste råd mot Jesus, för att kunna döda honom. Och de lät binda honom och förde bort honom och överlämnade honom till landshövdingen Pontius Pilatus. När Judas, som förrådde honom, såg att han var dömd, blev han ångerfull och bar tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste och sa: Jag har syndat och förrått oskyldigt blod. Då sa de: Vad angår det oss? Det är din sak. Då kastade han silvermynten i templet och gav sig av. Sedan gick han och hängde sig. Men översteprästerna tog silvermynten och sa: Det är inte tillåtet att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspengar. När de hade hållit råd,

köpte de för dem Krukmakarens åker till begravningsplats för främlingar. Därför kallas den åkern än i dag Blodsåkern. Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia, som sa: Och de tog de trettio silvermynten, priset han blev värderad till, han som Israels barn hade värderat, och gav dem för Krukmakarens åker, som Herren hade befallt mig. Och Jesus stod inför landshövdingen. Och landshövdingen frågade honom och sa: Är du judarnas Konung? Då sa Jesus till honom: Du säger det. Men när han anklagades av överstepräster och av de äldste, svarade han inget. Då sa Pilatus till honom: Hör du inte hur mycket de vittnar mot dig? Men han svarade honom inte med ett enda ord, så att landshövdingen förundrade sig mycket. Men vid högtiden brukade landshövdingen frige en fånge åt folket, den de önskade. Och vid samma tid hade de en beryktad fånge, som hette Barabbas. När de nu var samlade, sa Pilatus till dem: Vem vill ni att jag ska frige åt er, Barabbas eller Jesus, som kallas Kristus? För han visste, att de på grund av avund hade utlämnat honom. Och när han satt på domarsätet, sände hans hustru bud till honom och lät säga: Befatta dig inte med denne rättfärdige man. För jag har

i dag lidit mycket i en dröm för hans skull. Men översteprästerna och de äldste övertalade folket att de skulle begära Barabbas och döda Jesus. Då tog landshövdingen till orda och sa till dem: Vilken av de två vill ni att jag ska frige åt er? Då sa de: Barabbas. Pilatus sa till dem: Vad ska jag då göra med Jesus, som kallas Kristus? De sa alla till honom: Korsfäst honom. Då sa landshövdingen: Vad ont har han då gjort? Då skrek de ännu högre och sa: Korsfäst honom. När Pilatus såg att han inget kunde uträtta, utan att det snarare höll på att bli uppror, tog han vatten och tvättade sina händer inför folket och sa: Jag är oskyldig till denne rättfärdige mans blod. Detta får bli er sak. Då svarade allt folket och sa: Låt hans blod komma över oss och över våra barn. Då frigav han Barabbas åt dem, men Jesus lät han gissla och utlämnade honom till att korsfästas. Då tog landshövdingens soldater Jesus med sig in i landshövdingens palats och samlade hela vaktstyrkan kring honom. Och de klädde av honom och satte på honom en scharlakansröd mantel och flätade en krona av törnen och satte den på hans huvud, och i hans högra hand satte de ett rör och de böjde knä för honom och hånade honom och sa: Var hälsad judarnas

Konung! Och de spottade på honom och tog röret och slog honom i huvudet. Och när de hade hånat honom, klädde de av honom manteln och klädde på honom hans egna kläder och förde bort honom till att korsfästas. Och när de kom ut fann de en man från Cyrene som hette Simon. Honom tvingade de att bära hans kors. Och när de kom till en plats som kallas Golgata, det vill säga huvudskalleplats, gav de honom ättika att dricka, blandad med galla, och när han hade smakat på det, ville han inte dricka. När de hade korsfäst honom, delade de hans kläder och kastade lott om dem, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: De har delat mina kläder mellan sig och om min klädnad har de kastat lott. Och de satt där och höll vakt över honom. Och över hans huvud satte de anklagelsen mot honom. Där stod skrivet: Denne är Jesus, judarnas Konung. Då blev två rövare korsfästa med honom, den ene på den högra sidan och den andre på den vänstra. Men de som gick förbi, smädade honom och skakade på sina huvuden och sa: Du, som bryter ner templet och inom tre dagar bygger upp det igen, hjälp dig själv, om du är Guds Son, och stig ner från korset. Och på samma sätt hånade också översteprästerna

honom, tillsammans med de skriftlärda och de äldste, och sa: Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Om han är Israels Konung, så må han nu stiga ner från korset, så ska vi tro honom. Han förtröstade på Gud, må han nu rädda honom om han har honom kär, för han har sagt: Jag är Guds Son. Och även rövarena, som var korsfästa med honom, hånade honom. Men vid sjätte timmen kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen. Och omkring den nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sa: Eli, Eli, lama sabaktani? Det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Men när några av dem som stod där hörde detta, sa de: Han ropar på Elia. Och en av dem sprang genast och tog en svamp och fyllde den med ättika och satte den på ett rör och gav honom att dricka. Men de andra sa: Vänta, låt oss se om Elia kommer och räddar honom. Men Jesus ropade än en gång med hög röst och gav upp andan. Och se, förlåten i templet brast i två delar, uppifrån och ända ner, och jorden skakade, och klipporna rämnade, och gravarna öppnades, och många av kropparna till de heliga som hade somnat in stod upp och gick ut ur sina gravar efter hans uppståndelse och kom in i

den heliga staden och uppenbarade sig för många. Men när officeren och de som tillsammans med honom bevakade Jesus såg jordbävningen och det som hände, blev de mycket förskräckta och sa: Denne var verkligen Guds Son. Och där var många kvinnor som stod på avstånd och såg på. De som hade följt Jesus från Galileen och tjänat honom. Bland dem var Maria Magdalena och Maria, Jakobs och Joses mor, och modern till Sebedeus söner. När det hade blivit kväll, kom en rik man från Arimatea, som hette Josef, som också själv var en Jesu lärjunge. Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Då befallde Pilatus, att kroppen skulle utlämnas till honom. Och när Josef hade tagit hans kropp, svepte han den i ett rent linnetyg och lade den i sin nya grav, som han hade huggit ut i klippan, och han rullade en stor sten för ingången till graven och gick därifrån. Men Maria Magdalena och den andra Maria var där, och de satt mitt emot graven. Men nästa dag, som var dagen efter förberedelsedagen, samlades översteprästerna och fariseerna tillsammans hos Pilatus och sa: Herre, vi kommer ihåg att den bedragaren sa, när han ännu levde: Efter tre dagar ska jag uppstå. Befall därför, att man bevakar

graven intill tredje dagen, så att hans lärjungar inte kommer om natten och stjäla bort honom och säger till folket: Han är uppstånden från de döda. Då blir det sista bedrägeriet värre än det första. Då sa Pilatus till dem: Där har ni vakt. Gå och bevaka så gott ni kan. Då gick de och bevakade graven, förseglade stenen och satte ut vakterna.

Tillbaka

Mattusevangeliet 28

Mot slutet av sabbaten, i gryningen på första dagen i veckan, kom Maria Magdalena och den andra Maria för att se graven. Och se, det blev en stor jordbävning, för en Herrens ängel steg ner från himlen och gick fram och rullade bort stenen från öppningen och satte sig på den. Och hans utseende var såsom en blixtnad och hans kläder var vita som snö. Och vakterna skakade av fruktan för honom och blev som döda. Men ängeln tog till orda och sa till kvinnorna: Frukta inte. För jag vet att ni söker

Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, för han har uppstått, som han har sagt. Kom och se platsen, där Herren låg. Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda. Och se, han går före er till Galileen. Där ska ni få se honom. Se, jag har sagt er det. Och de skyndade sig bort från graven med fruktan och stor glädje och sprang för att berätta det för hans lärjungar. Men när de var på väg för att berätta det för hans lärjungar, se, då mötte Jesus dem och sa: Var hälsade! Då gick de fram och grep om hans fötter och tillbad honom. Då sa Jesus till dem: Frukta inte. Gå och berätta för mina bröder att de ska gå till Galileen. Där ska de få se mig. Och medan de var på väg, se, då kom några av vakterna till staden och berättade för översteprästerna allt det som hade hänt. Och dessa samlades med de äldste, och efter att de hade rådgjort med varandra, gav de soldaterna en stor summa pengar och sa: Säg att hans lärjungar kom på natten och rövade bort honom medan vi sov. Och om landshövdingen får höra det, ska vi lugna honom och se till att ni kan vara utan bekymmer. Och de tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Och detta tal är utspritt bland judarna ända till denna dag.

Men de elva lärjungarna gick till det berg i Galileen dit Jesus hade befallt dem att gå. Och när de fick se honom, tillbad de honom, men några tvivlade. Då trädde Jesus fram och talade till dem och sa: Mig är given all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och lär alla folk. Döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Lär dem att hålla allt det jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut. Amen.

Tillbaka

Amos 1

1 Detta är Amos ord, som var en av herdarna från Tekoa, vad han såg angående Israel i de dagar när Ussia var kung i Juda och i de dagar när Jerobeam, Joas son, var kung i Israel, två år före jordbävningen. **2** Och han sa: HERREN ska ryta från Sion och låta sin röst höras från Jerusalem, och herdarnas betesmarker ska sörja, och Karmels topp ska torka bort. **3** Så säger HERREN: På grund av Damaskus tre överträdelser, ja*

på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka dess straff, eftersom de har krossat** Gilead med tröskslädar av järn, 4 utan jag ska sända en eld i Hasaels hus, och den ska förtära Ben-Hadads fästningar. 5 Jag ska också bryta ned Damaskus bommar och utrota den som bor i Avens dal, och honom, som bär spiran i Bet-Eden, och folket i Syrien ska föras bort i fångenskap till Kir, säger HERREN. 6 Så säger HERREN: På grund av Gazas tre överträdelser, ja* på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom de förde bort allt folket som fångar och utlämnade dem alla åt Edom. 7 Men jag ska sända en eld mot muren i Gaza, och den ska förtära dess fästningar, 8 och jag ska utrota den som bor i Asdod och honom, som bär spiran i Askelon. Och jag ska vända min hand mot Ekron, och de som är kvar av filisteerna ska gå under, säger Herren GUD. 9 Så säger HERREN: På grund av Tyrus tre överträdelser, ja* på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom de utlämnade alla fångna åt Edom och tänkte inte på sitt brödraförbund. 10 Men jag ska sända en eld mot muren i Tyrus, och den ska förtära dess fästningar. 11 Så säger HERREN: På grund av Edoms tre överträdelser, ja* på grund av fyra,

ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom han förföljde sin broder med svärd och kvävde allt sitt medlidande, och lät sin vrede ständigt brinna och sitt raseri fortsätta utan slut. 12 Men jag ska sända en eld över Teman, och den ska förtära Bosras fästningar. 13 Så säger HERREN: På grund av Ammons barns tre överträdelser, ja* på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom de skar upp de havande kvinnorna i Gilead, för att kunna utvidga sitt område. 14 Men jag ska sätta eld på Rabbas mur, och den ska förtära dess fästningar, under härskri på stridens dag, under storm på ovädrets dag. 15 Och deras kung ska föras bort i fångenskap, både han och hans furstar tillsammans, säger HERREN.

Tillbaka

Amos 2

1 Så säger HERREN: På grund av Moabs tre överträdelser, ja* på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom

han brände benen av Edoms kung till kalk, 2 utan jag ska sända en eld över Moab, och den ska förtära Keriots fästningar, och Moab ska dö under stridslarm, under hänskri och ljudet från basunen. 3 Och jag ska utrota domaren från dess mitt, och alla dess furstar ska jag döda med honom, säger HERREN. 4 Så säger HERREN: På grund av Judas tre överträdelser, ja* på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom de har föraktat HERRENS lag och inte hållit hans bud. Och deras lögner har lett dem vilse, samma lögner som deras fäder vandrade efter. 5 Och jag ska sända en eld över Juda, och den ska förtära Jerusalems fästningar. 6 Så säger HERREN: På grund av Israels tre överträdelser, ja* på grund av fyra, ska jag inte ta tillbaka** dess straff, eftersom de sålde den rättfärdige för pengar och den fattige för ett par skor, 7 och längtar efter att se jordens stoft på de fattigas huvud, och förvränger vägen för de ödmjuka. En man och hans far går in till samma flicka för att vanhelga mitt heliga namn. 8 Och de lägger sig på kläder som tagits i pant vid varje altare, och vin som tagits i böter dricker de i sin guds hus. 9 Ändå utrotade jag amoreerna för dem, som var höga som cedrar och starka som

ekar, men jag utrotade deras frukt upptill och deras rötter nertill. 10 Jag förde er också upp från Egyptens land, och jag ledde er i öknen i fyrtio år, tills ni tog amoreernas land i besittning, 11 och jag uppväckte profeter bland era söner, och nasirer bland era unga män. Var det inte så, ni Israels barn? säger HERREN. 12 Men ni gav nasirerna vin att dricka, och profeterna befallde ni och sa: Profetera inte! 13 Se, jag ska trycka ner er* som en vagn trycks ner när den är fullastad med kärvar. 14 Därför ska den snabbe inte kunna fly, och den starke inte kunna bruka sin styrka, och den tappre* inte kunna rädda sitt liv, 15 inte heller den som bär båge ska kunna hålla stånd, och den snabbfotade ska inte komma undan, och ryttaren ska inte heller kunna rädda sitt liv, 16 och den modigaste bland de tappra* ska på den dagen fly undan naken, säger HERREN.

Tillbaka

Amos 3

1 Hör detta ord som HERREN har talat mot er, Israels barn, mot hela det släkte*, som jag har fört upp från Egyptens land, han säger: 2 Endast er har jag känt av alla jordens slakten. Därför ska jag straffa er för alla era synder. 3 Kan två vandra tillsammans utan att de har kommit överens om det? 4 Ryter ett lejon i skogen när det inte har något byte? Morrar ett ungt lejon i sin kula om det inte har fångat något? 5 Fastnar* en fågel i en fälla på marken utan att snaran är gillrad för den? Slår en fälla upp från marken utan att den fångat något? 6 Stöter man i basun i en stad utan att folket blir förskräckt, eller sker en olycka i en stad utan att HERREN har vållat den? 7 För Herren GUD gör ingenting utan att han uppenbarar sin hemlighet för sina tjänare profeterna. 8 När lejonet ryter, vem skulle då inte frukta? När Herren GUD talar, vem skulle då inte profetera? 9 Ropa ut över fästningarna i Asdod och över fästningarna i Egyptens land och säg: Samla er på Samarias berg och se den stora förvirring som är där inne, och förtrycket

mitt ibland dem. 10 För de förstår inte att göra det rätta, säger HERREN, dessa som samlar våld och fördärv i sina fästningar. 11 Därför säger Herren GUD, så: En fiende ska omringa landet, och han ska bryta ner dina fästen*, och plundra dina fästningar. 12 Så säger HERREN: Som en herde räddar två benpipor eller en bit av ett öra ur lejonets gap, så ska israeliterna räddas av dem som sitter på sängkanten i Samaria och i Damaskus på en soffa. 13 Hör och vittna inför* Jakobs hus, säger Herren GUD, härskarornas Gud, 14 att på den dag då jag straffar Israel för hans överträdelser, ska jag också låta straffet drabba Betels altaren, och altarets horn ska huggas av och falla till marken, 15 och jag ska slå ner både vinterhus och sommarhus, och elfenbenshusen ska förstöras och de mäktiga byggnaderna utplånas, säger HERREN.

Tillbaka

Amos 4

1 Hör detta ord, ni Basans kor på Samarias berg, som förtrycker de svaga* och krossar de fattiga, ni som säger till era herrar: Hämta hit, så att vi får dricka! 2 Herren, GUD, har svurit vid sin helighet: Se, över er ska dagar komma då man ska släpa bort er med krokar och de sista av er med fiskkrokar, 3 och då ska ni komma ut, var och en genom närmaste öppning i muren, och då ska ni bli bortdrivna till Hermon*, säger HERREN. 4 Gå till Betel och synda, till Gilgal och synda ännu mer. Bär fram era slaktoffer varje morgon och ert tionde var tredje dag*. 5 Och offra tackoffer med syrat bröd, lys ut och kungör era frivilliga offer, för sådant älskar ni ju, ni Israels barn, säger Herren GUD. 6 Och jag har också gett er rena tänder* i alla era städer och brist på bröd på alla era orter, men ändå har ni inte vänt om till mig, säger HERREN. 7 Jag höll också regnet borta från er, då ännu tre månader återstod till skörden, och lät det regna över en stad men inte regna över en annan. En åker fick regn, men den åker som inte fick regn torkade bort, 8 så att två,

tre städer stapplade bort till en annan stad för att få vatten att dricka, men utan att få tillräckligt - ändå har ni inte vänt om till mig, säger HERREN. 9 Jag slog er skörd med mjöldagg och mögel, och när era trädgårdar och vingårdar, era fikonsträd och era olivträd växte till, åt gräshoppan upp dem, men ändå har ni inte vänt om till mig, säger HERREN. 10 Jag sände pest bland er som i Egypten, jag dödade era unga män med svärd och lät era hästar tas ifrån er, och jag lät stanken från era härläger stiga upp i era näsor, men ändå har ni inte vänt om till mig, säger HERREN. 11 Jag lät ödeläggelse drabba en del av er, som när Gud ödelade Sodom och Gomorra, och ni var som en brand, ryckt ur elden, men ändå har ni inte vänt om till mig, säger HERREN. 12 Därför ska jag göra så med dig, o Israel, och därför att jag ska göra så med dig, bered dig att möta din Gud, o Israel. 13 För se, han är den som har format bergen och skapat vinden, och som förkunnar för människan sina tankar, som gör gryningen till mörker och går fram över jordens höjder: HERREN, härskarornas Gud, är hans namn.

Amos 5

1 Hör dessa ord, en klagosång, som jag tar upp över er, o Israels hus. 2 Israels jungfru är fallen, hon ska inte resa sig mer. Hon ligger övergiven på sin mark. Ingen finns som reser henne upp. 3 För så säger Herren, GUD. Den stad där tusen drog ut, ska ha hundra kvar, och den där hundra drog ut, ska ha tio kvar för Israels hus. 4 För så säger HERREN till Israels hus: Sök mig, så ska ni leva. 5 Men sök inte Betel, gå inte heller till Gilgal och gå inte över till Beer-Seba, för Gilgal ska föras bort i fångenskap och av Betel ska inget bli kvar. 6 Sök HERREN, så ska ni leva, så att han inte bryter ut som eld i Josefs hus och förtär det, och ingen i Betel ska kunna släcka den. 7 Ni som förvandlar rättvisan till malört och överger rättfärdigheten på jorden. 8 Sök honom, som har skapat Sjustjärnorna och Orion, och som förvandlar djupaste mörker till morgon och gör dagen mörk som natten, som kallar på havets vatten och håller ut det över jordens yta: HERREN är hans namn. 9 Han är

den, som låter förstörelse komma över den starke, och låter förstörelse drabba den befästa staden.*
10 De hatar rätta domar i porten och avskyr den som talar sanning. 11 Därför, eftersom ni trampar på den arme och tar hans säd som skatt och har byggt er hus av huggen sten, ska ni inte få bo i dem. Ni har planterat sköna vingårdar, men ni ska inte få dricka vinet från dem, 12 för jag vet, att era överträdelser är många och era synder talrika. Ni förtrycker den rättfärdige, tar mutor och hindrar de fattiga i porten att få rätt. 13 Därför ska den förståndige tåga i denna tid, för det är en ond tid. 14 Sök det goda och inte det onda, så att ni får leva, och då ska HERREN, härskarornas Gud, vara med er, som ni har sagt att han är. 15 Hata det onda och älska det goda och låt rättvisan råda i porten. Det kan bli så att HERREN, härskarornas Gud, kommer att vara nådig mot Josefs kvarleva. 16 Därför säger HERREN, härskarornas Gud, Herren, så: På alla torg ska klagan höras, och på alla gator ska man ropa: Ve, ve! Och man ska kalla jordbrukaren till sorg, och dem som kan sjunga sorgesång till klagan, 17 och i alla vingårdar ska klagan höras eftersom jag går fram mitt ibland er, säger HERREN. 18 Ve

er, som längtar efter HERRENS dag! Till vilken nytta är den för er? HERRENS dag är mörker och inte ljus. 19 Det ska vara som när en man flyr för ett lejon och en björn möter honom, eller går in i ett hus och stöder handen mot väggen och blir biten av en orm. 20 Ska inte HERRENS dag vara mörker och inte ljus, tjockt mörker utan en strimma av ljus? 21 Jag hatar, jag föraktar era fester och har inte behag* till era högtidssamlingar, 22 för om ni än offrar era brännoffer och era matoffer åt mig, så tar jag inte emot dem, och jag vill inte se tackoffret av era gödkalvar. 23 Ta bort dina sångers buller ifrån mig, för jag vill inte höra ditt strängospel. 24 Men låt rättvisan* flöda fram som vatten och rättfärdigheten som en mäktig flod. 25 Bar ni fram åt mig slaktoffer och spisoffer under de fyrtio åren i öknen, ni av Israels hus? 26 Ni bar också er Moloks tält och Kiun, era avgudar, er guds stjärna, som ni själva gjort åt er. 27 Därför ska jag föra bort er i fångenskap bortom Damaskus, säger HERREN, vars namn är härskarornas Gud.

Tillbaka

Amos 6

1 Ve dem som är trygga på Sion, och litar på Samarias berg, som benämns som de främsta bland folken, som Israels hus vänder sig till. 2 Gå till Kalne och se efter, och dra därifrån till stora Hamat, fortsatt sedan ner till filisteernas Gat. Är de bättre än dessa riken, eller är deras område större än ert område? 3 Ni som skjuter ifrån er den onda dagen, men låter våldets herravälde närma sig. 4 Ni som ligger på elfenbensbäddar och sträcker ut er på era soffor, och äter gödda lamm ur fårhjorden och gödkalvar som fötts upp. 5 Ni som skrålar till harpans ljud, och uppfinner musikinstrument åt sig själv som David. 6 Ni som dricker vin ur skålar och smörjer er med de finaste oljorna, men inte är bedrövade över Josefs lidande. 7 Därför ska de nu vara först att föras bort i fångenskap, och skrålet från dem som lättjefullt sträckte ut sig ska upphöra. 8 Herren GUD har svurit vid sig själv: Så säger HERREN, härskarornas Gud: Jag avskyr Jakobs stolthet, och hatar hans palatser, och därför ska jag utlämna staden och allt som finns i den. 9 Och det ska ske, att om tio män finns

kvar i ett hus, så ska de alla dö. 10 Och när en släkting och likbrännare plockar upp kropparna* för att ta ut dem ur huset, ska han säga till honom som är inne i huset: Finns det någon mer med dig? Då ska han svara: Nej. Så ska han säga: Tyst! för vi får inte nämna HERRENS namn. 11 För se, HERREN befälde, och han ska slå det stora huset i stycken och det lilla huset i spillror. 12 Ska hästar springa på klippan, eller plöjer man där med oxar? Så har ni förvandlat rättvisan till gift och rättfärdighetens frukt till malört. 13 Ni som gläder er över det som ingenting är*, och som säger: har vi inte skaffat oss makt** genom vår egen styrka? 14 Men se, jag ska uppväcka ett folk mot er, o Israels hus, säger HERREN, härskarornas Gud, och de ska förtrycka er från infartsvägen till Hamat ända till Hedmarksbäcken*.

Tillbaka

Amos 7

1 Detta är vad Herren GUD visade mig: Och se, han gjorde gräshoppor när det sena gräset började växa upp, och se, det var det sena gräset efter kungens slåtter. 2 Och när de hade ätit upp allt grönt på marken, sa jag: O Herre GUD, jag ber dig, förlåt! Genom vem ska Jakob kunna resa sig, för han är så liten? 3 Då ångrade HERREN detta: Det ska inte ske, sa HERREN. 4 Detta är vad Herren GUD visade mig: Och se, Herren GUD, kallade till strid genom elden, och den förtärde det stora djupet och en del av det förintades. 5 Då sa jag: Herre GUD, jag ber dig, sluta. Genom vem ska Jakob kunna resa sig, för han är så liten? 6 Då ångrade HERREN detta: Inte heller detta ska ske, sa Herren GUD. 7 Detta är vad han visade mig: Och se, Herren stod på en lodrät mur, med ett sänklod* i sin hand. 8 Och HERREN sa till mig: Vad ser du, Amos? Och jag sa: Ett sänklod. Då sa Herren: Se, jag ska hänga upp ett sänklod mitt ibland mitt folk Israel. Jag ska inte skona* dem en gång till. 9 Och Isaks höjder ska ödeläggas och Israels helgedomar

läggas i ruiner. Och jag ska resa mig upp mot Jerobeams hus med svärdet. 10 Då sände Amasja, prästen i Betel, bud till Jerobeam, Israels kung, och sa: Amos har anstiftat en sammansvärjning mot dig mitt ibland israeliterna. Landet kan inte stå ut med alla hans ord, 11 för så har Amos sagt: Jerobeam ska dö genom svärdet, och Israel ska föras bort i fångenskap från sitt land. 12 Amasja sa också till Amos: Du siare, ge dig iväg och fly till Juda land och ät ditt bröd och profetera där. 13 Men i Betel får du inte profetera mer, för det är kungens helgedom, och det är rikets hus. 14 Då svarade Amos och sa till Amasja: Jag är ingen profet, inte heller en profetlärjunge*, utan jag är boskapsherde och odlar** mullbärsfikon, 15 men HERREN tog mig när jag följde hjorden, och HERREN sa till mig: Gå, profetera för mitt folk Israel. 16 Därför, hör nu HERRENS ord: Du säger: profetera inte mot Israel och predika* inte mot Israels hus. 17 Därför säger HERREN så: Din hustru ska bli en prostituerad i staden, och dina söner och dina döttrar ska falla för svärdet, och ditt land ska mätas upp och styckas. Och själv ska du dö i ett orent land, och Israel ska sannerligen föras bort i fångenskap från sitt land.

Amos 8

1 Detta är vad Herren GUD visade mig: Och se, en korg med mogen frukt*. 2 Och han sa: Vad ser du, Amos? Och jag sa: En korg med mogen frukt. Då sa HERREN till mig: Slutet har kommit för mitt folk Israel, Jag ska inte skona* dem en gång till. 3 På den dagen ska sångerna i palatset övergå i klagan, säger Herren GUD. Döda kroppar i mängd ska de under tystnad kasta överallt. 4 Hör detta, ni som förtrycker* den arme och gör slut på de fattiga i landet, 5 och som säger: När ska nymånadsdagen ta slut, så att vi får sälja säd? Och sabbaten, så att vi få öppna vetemagasinet, och göra efa-måttet mindre och höja priset* och fuska med vågen för att bedra, 6 så att vi kan köpa de fattiga för pengar och den behövande för ett par skor och sälja spillet som säd? 7 HERREN har svurit vid Jakobs stolthet: Jag kommer aldrig någonsin att glömma någon av deras gärningar. 8 Ska inte jorden bäva inför detta och alla de som bor där sörja? Och den ska höja sig överallt som en flod, röras upp och åter sjunka

som Egyptens flod. 9 Och det ska ske på den dagen, säger Herren GUD, att jag ska låta solen gå ner vid middagstid och lägga landet i mörker mitt på ljusa dagen. 10 Och jag ska förvandla era högtider till sorg och alla era sånger till klagovisor, och jag ska klä allas höfter med säcktyg och göra alla huvuden skalliga och låta det bli som när man sörjer ende sonen, och låta slutet bli som en bitter dag. 11 Se, de dagar ska komma, säger Herren GUD, då jag ska sända hunger i landet, inte en hunger efter bröd, inte en törst efter vatten, utan efter att höra HERRENS ord. 12 Då ska de irra från hav till hav och från norr till öster. De ska springa hit och dit för att söka efter HERRENS ord, men de ska inte finna det. 13 På den dagen ska sköna jungfrur och unga män segna ner av törst, 14 de som nu svär vid Samarias synd och säger: Leve din gud, Dan! och: Leve vägen till Beer-Seba! Också de ska falla och inte resa sig mer.

Tillbaka

Amos 9

1 Jag såg Herren* stå vid altaret, och han sa: Slå till pelarhuvudena så att dörrtrösklarna skakar, och krossa dem över huvudena på dem alla. Och dem som blir kvar ska jag döda med svärdet. Den som försöker fly från dem ska inte kunna fly och den som försöker komma undan ska inte bli räddad. 2 Även om de grävde sig ner till dödsriket*, skulle min hand hämta dem därifrån. Även om de steg upp till himlen skulle jag störta ner dem därifrån. 3 Även om de gömde sig på toppen av Karmel skulle jag söka upp och hämta dem därifrån. Även om de gömde sig för min blick på havets botten skulle jag där befälla ormen att bita dem. 4 Även om de gick i fångenskap framför sina fiender skulle jag där befälla svärdet och det ska döda dem. Och jag ska fästa min blick på dem till det onda och inte till det goda. 5 Och Herren, härskarornas GUD, är den som rör vid jorden, och den smälter och alla de som bor där sörjer, och den stiger överallt som floden och sjunker som Egyptens flod. 6 Det är han, som har byggt sina salar i himlen och

grundat sitt valv över jorden, han som kallar på havets vatten och håller ut det över jordens yta, HERREN är hans namn. 7 Är inte ni, Israels barn, som etiopiernas barn för mig? säger HERREN. Förde jag inte Israel upp från Egyptens land, och filisteerna från Kaftor, och arameerna* från Kir? 8 Se, Herren GUD har ögonen på det syndiga riket, och jag ska utplåna det från jordens yta. Ändå ska jag inte utplåna Jakobs hus helt, säger HERREN. 9 För se, jag ska befalla, och jag ska sälla Israels hus bland alla hednafolk, som man skakar säd i ett säll*, men inte det minsta korn ska falla till marken. 10 Alla syndare i mitt folk ska dö för svärdet, de som säger: Det onda ska inte komma nära oss och inte drabba oss. 11 På den dagen ska jag resa upp Davids fallna hydda och mura igen dess sprickor och resa upp dess ruiner och jag ska bygga upp den som i forna dagar, 12 så att de kan ta i besittning vad som är kvar av Edom och alla hednafolk som är kallade efter mitt namn, säger HERREN, som gör detta. 13 Se, dagar ska komma, säger HERREN, då plöjaren ska följa tätt efter den som skördar och vintramparen efter den som sår ut säden, och bergen ska drypa av sött vin och alla höjder flöda. 14 Och jag ska föra tillbaka fångarna av mitt folk

Israel. De ska bygga upp ödelagda städer och bo i dem, och de ska plantera vingårdar och dricka vin från dem, och de ska anlägga trädgårdar och äta deras frukt. 15 Och jag ska plantera dem i deras eget land, och de ska aldrig mer ryckas upp ur sitt land, som jag har gett dem, säger HERREN, din Gud.

[Tillbaka](#)